Naša občina

Glasilo Občine Mislinja ■ Številka 4 ■ December 2016

Kazalo

Spoštovane občanke, cenjeni občani! . . . 3
Rekonstrukcija občinskih cest v letu 2016 . . . 4
Ob letošnjem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč . . . 5
Bodi previden . . . 6
Občina Dobrna . . . 7
Prikritje 3. brigade VDV v snegu na Paškem Kozjaku . . . 9
Klepetanje z vašo Rozi 10
Mislinjska zgodba – turistični simbol (spominek) . . . 12
Umetnica amaterka . . . 13
Zavetišče škorjanka na Črnem vrhu . . . 14
VI. Tisnikarjeva likovna kolonija . . . 15
110 let Babnikove godbe . . . 17
Vavkanova kapelica . . . 17
Kulturno društvo Završe – Folklorna skupina Valdek . . . 18
Angel pozabe . . . 20
Skupni nastop na prireditvi v Žerjavu . . . 21
Božično drevo . . . 21
Čas iskanja notranje svetlobe . . . 24
Predlogi in nasveti . . . 25
Sortnost medu . . . 25
Srečanje Skrb za zdravje z zdravstveno postajo Mislinja . . . 27
Nakupovalna norija . . . 29
Zadovoljna stranka je moj uspeh . . . 30
Otroška delavnica v Galeriji Kavka . . . 31
O imitaciji človečnosti . . . 31
Vojaška strokovna ekskurzija . . . 33
Skupina starih ljudi za samopomoč Jesen iz Dovž . . . 34
Naših deset let . . . 35
Novo vozilo GVC 16/25 PGD Dolič-Šentflorjan . . . 36
Odlična bera mislinjskih skakalcev v letu 2016 . . . 37
Mislinjčana sta se od mislinjskih skakalnic poslovila z zmago in s 4. mestom . . . 38
Evropsko prvenstvo Krakow 2016 . . . 40
Seminar Bilje pri Novi Gorici . . . 40
Zadovoljni z aktivnostmi v letu 2016 . . . 41
Saj ni res, a 90 let je tu! . . . 42
Železna poroka zakoncev Oder . . . 43
Zlata poroka zakoncev Zupanc . . . 44
Zlata poroka zakoncev Špegel . . . 44
Zlata poroka zakoncev Kraker . . . 45
Alen Šošter olimpijski prvak . . . 45
Čestitamo novorojencem in njihovim staršem! . . . 46
Utrinki . . . 47
Prireditvenik december 2016–marec 2017 . . . 48

ISSN 2232-3082
9 772232 308001

Številka 4
leto: december 2016

V pričakovanju
foto: Miran Rošer

Urh Rošar, Žak Lubej
foto: Viktor Robnik

Obvestilo uredniškega odbora

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo.

Prispevke s fotografijami, z navedbo avtorja in telefonsko številko za glasilo Naša občina sprejemamo v elektronski obliki na e-mail naslov *nasaobcina@mislinja.si*. Fotografije naj bodo priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je **25. februar 2017**. Načeloma objavljamo samo avtorske prispevke, ki še niso bili objavljeni v katerem drugem mediju. Pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Organizatorje prireditev vabimo, da nam sporočite kraj in čas dogodka, da ga bomo lahko uvrstili v naš Prireditvenik. Bralce pa vabimo, da se nam oglasijo s svojimi prispevki in komentarji.

Uredniški odbor si pridržuje pravico do spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov in fotografij.

Glasilo Občine Mislinja izhaja 4 x letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini.

Telefon: (02) 88 57 342
Telefaks: (02) 88 57 340
E-pošta: obcina@mislinja.si
www.mislinja.si

Izdajatelj: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Naslov uredništva: Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Elektronska pošta: nasaobcina@mislinja.si
Odgovorna urednica: Saša Djura Jelenko
Uredniški odbor: Aleksandra Čas, Marjana Gmajner Korošec, Aleš Rakovnik
Jezikovni pregled: Maja Martinc
Fotografije: avtorji člankov, arhiv Občine Mislinja, arhivi društev, arhiv Koroškega pokrajinskega muzeja, Gregor Katič, Tomo Jeseničnik
Oblikovanje in prelom: Modriš Anton Hozjan s. p.
Tisk: Eurograf d. o. o.
Naklada: 1600 izvodov

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 362.

Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Članki niso honorirani in ne odražajo nujno mnenja in stališča članov uredniškega odbora. Pred objavo v glasilu so vsi članki lektorirani.

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Čas je neizprosen. Spet je leto naokoli in treba je potegniti črto, ugotoviti, kaj smo dosegli, in si ob tem že zastaviti cilje za naprej. Pred nami so pomembne naloge, ki jih bomo lahko le s skupnimi močmi uresničili, upoštevajoč dejstva, kaj je v teh časih še mogoče doseči!

V prazničnem decembru navadno delamo inventure opravljenih nalog tudi na področju delovanja lokalne skupnosti. Tako nam je v letošnjem letu uspelo realizirati kar nekaj investicij.

Izvedli smo dela, ki so bila posledica usadov na 4 odsekih lokalne ceste v Mislinjskem grabnu, kjer smo sanirali poškodbe brežine ceste z zidom iz kamnitih blokov in betona ter obnovili poškodovano asfaltno vozišče. Izvedli smo tudi sanacijo lokalne ceste Hudovernik–Paka.

V Završah smo na gozdni cesti Pristovnik–Ponikva sanirali tudi poškodovani pravokotni propust čez potok Ponikvo.

Sanirali oz. zgradili smo nov most čez reko Pako v Gornjem Doliču, ki je bil porušen ob poplavah v mesecu novembru 2012.

Končana je tudi sanacija plazu na cesti križišče–Krenker–Sedovnik v Veliki Mislinji.

V novembru sta bili zaključeni še 2 investiciji, in sicer sanacija podpornikov mostu na javni poti Uranjek–Sveček in sanacija plazu na lokalni cesti v Tolstem Vrhu pri Odru, kjer je bila izvedena armirano betonska greda z uvrtanimi armiranimi betonskimi piloti. Za sanacije cest smo v letu 2016 namenili preko 382.000 €.

V oktobru je bila dokončana posodobitev odseka lokalne ceste Megalec–Pik–Graška Gora v dolžini 1150 m. Investicijo je bila v celoti financirana iz proračuna Občine Mislinja in je znašala dobrih 160.000 €.

Na območju Dovž smo rekonstruirali lokalno cesto Zgornje Dovže–Spodnje Dovže. Z izgradnjo 810 m dolgega hodnika za pešce smo rešili problem »ozkega cestnega grla« v Spodnjih Dovžah, ki je povzročal nemalo konfliktnih situacij v prometu.

V teku je izgradnja I. faze projekta ureditve športno-rekreacijskega centra v Mislinji, ki mu rečemo tudi »Ureditev starega bajerja«. V letošnjem letu bomo s sofinanciranjem Fundacije za šport zgradili igrišče za košarko s pripadajočo komunalno infrastrukturo.

Asfaltirali smo krajši odsek lokalne ceste Dovže–Brda ter sanirali odseke cestišča na lokalni cesti Megalec–Pik–Graška Gora.

Na področju stanovanjske dejavnosti smo v letošnjem

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

December je čas praznovanj, obdarovanj in pričakovanj. Želim Vam, da Vas toplina in veselje prazničnega vzdušja spremljata še dolgo po tem, ko bomo pospravili okraske in ugasnili luči.
Naj Vam prihajajoče leto podari številne nove priložnosti, uresniči sanje in Vas obda z dobrimi ljudmi; naj prinese sreče, zdravja in vsega lepega.

Bojan Borovnik
župan Občine Mislinja

letu celovito prenovili 6 neprofitnih stanovanj, ki so v večini že zasedena.

V decembru pripravljamo tudi proračun za prihodnje leto. Sredstva za delovanje občin se nenehno krčijo, vendar se bomo trudili, da bomo le-ta porabili čim bolj smotrno in učinkovito.

Dovolite mi, da izkoristim priložnost, da se zahvalim svetnicama in svetnikom, članom odborov in komisij ter občinski upravi za korektno sodelovanje.

Iskrena hvala društvom za dobro in tvorno sodelovanje. Brez vas ne bi bilo številnih kulturnih in športnih prireditev, ki bogatijo življenje v našem kraju. Hvala prostovoljcem za njihovo pripravljenost pomagati, še posebej pa se zahvaljujem gasilskim društvom za njihovo pomoč pri naravnih in drugih nesrečah.

Tudi letos se bomo v PC Lopan skupaj poslovili od starega leta in nazdravili novemu. Prisrčno Vas vabim, da se nam pridružite 31. 12. 2016 od 22. ure dalje.

Bojan Borovnik
župan občine Mislinja

naša občina

Rekonstrukcija občinskih cest v letu 2016

Namenska sredstva za posodabljanje in gradnjo cestne infrastrukture se krčijo. Na državni ravni je v zadnjih letih izrazito, tudi Operativni program kohezijske politike v novem programskem obdobju 2014–2020 ne predvideva tovrstnega sofinanciranja s strani EU. To predstavlja resen problem tudi za našo občino, saj vemo, da je težnja po posodobitvi cest velika in upravičena.

Kljub temu skušamo z lastnimi in z namenskimi nacionalnimi sredstvi za sofinanciranje investicij posodobiti odseke cest, ki so najbolj potrebni rekonstrukcije oz. asfaltirati makadamske odseke cest, ki služijo kot medkrajevne povezave in omogočajo razvoj podeželja, ambicioznih kmetij in drugih dejavnosti.

LC v Završah

V poletnih mesecih smo pričeli in v oktobru zaključili posodobitev cestnega odseka na lokalni cesti Megalec–Pik–Graška Gora. Odsek v dolžini okoli 1.150 m, od kmetije Zgornji Pustinek do križišča za Cirkovce v Završah, poteka delno znotraj katastrske meje občine Mislinja delno po območju MO Velenje. Na isti lokalni cesti tako ostaja le še 1 makadamski odsek, MO Velenje naj bi s posodobitvijo pričela v l. 2018.

V jesenskem času smo zaključili tudi rekonstrukcijo lokalne ceste Mislinja–Šentilj–Dovže, odsek Sp. Dovže–Zg. Dovže, 1. faza. Odločitvi za izvedbo tega projekta je botrovala predvsem ogrožena prometna varnost zaradi neustrezne preglednosti na območju križišča pri Hribernikovi kapelici, kjer je bilo odstranjeno opuščeno gospodarsko poslopje. Ob vozišču poteka tudi pločnik oz. pas za pešce, ki je od vozišča ločen z debeloslojno talno označbo (hrupno črto). Odsek smo rekonstruirali z nepovratnimi in povratnimi sredstvi za sofinanciranje investicij po 23. členu Zakona o financiranju občin. Pri obeh omenjenih investicijah sta pomemben prispevek, poleg lastnikov zemljišč in krajanov, dodali tudi tamkajšnji vaški skupnosti.

LC v Dovžah

Boris Kamenik

Ob letošnjem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč

V Mislinji že nekaj let na predvečer 3. nedelje v novembru zagorijo sveče ob cesti vrh mislinjskega klanca. Njihov sijaj mimoidočim sporoča, da znamo v Mislinji prisluhniti bolečinam, ki jih bližnjim še posebej ohranjajo spomini na umrle in poškodovane, kar je krut davek cest. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu naše občine poskrbi, da se mednarodnemu obeležju svetovnega dne spomina na žrtve prometnih nesreč pokloni čim več naših občanov, pa tudi vabljenih gostov. Po uradnem pozdravu moderatorja, ki je poudaril, da je zavod Varna pot letos že desetič poskrbel, da se akciji pridruži čim več krajev in občin po Sloveniji, je hvaležnost izrazil znanim obrazom, ki se tu srečujejo že vsa leta, tudi gostu, komandirju Policijske postaje SG Igorju Knezu ter županu Bojanu Borovniku.

Po glasbenem pozdravu fantov Vokalno instrumentalne skupine Mislinja je spregovoril Milan Hliš, predsednik SPV. Srečanje je res potekalo v dvorani, a prižiganja sveč nam slabo vreme ni moglo preprečiti. Predsednik je bil seveda tudi ponosen, ker SPV Občine Mislinja še vedno edini na Koroškem skrbi za obeležitev spomina na žrtve prometnih nesreč. Da je ponosen na SPV svoje občine, je poudaril tudi župan. »Hvala, ker me spoštuješ,« moto letošnjega svetovnega dne ob tragiki na cestah, tako povezuje vse dobro misleče Slovence.

Z novico, ki vselej obudi pretresljive občutke, nas je ta večer spomnil na bolečine bližnjih naš policist, vodja policijskega okoliša Bojan Triglav. Ko je pred 25 leti izbral svoj poklic, se seveda ni zavedal vseh lepot in bridkosti, ki ga bodo v času službovanja spremljale. Pa ga je doletelo tudi obveščanje svojcev ljubljene osebe, ki je v prometni ali delovni nesreči izgubila življenje. Javno o tem on in njegovi stanovski kolegi ne govorijo, obremenitev in stres pa jih spominjata na te naloge še prepogosto.

Ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč se je Bojanu utrnila pripoved, ki ji je vredno prisluhniti ali pa jo prebrati. Tako so zvenele njegove besede:

»Spoštovani, ob tem tragičnem dogodku se v mislih vračam kar 15 let nazaj.

S sodelavcem, precej starejšim, sva opravljala nočno službo. Sedela sva v patruljnem vozilu, saj je bila noč precej mirna. Nekaj po eni uri sva sprejela obvestilo: »Zglasite se na naslovu, kjer boste obvestili domače, da je njihov sin, star 25 let, preminil.« S sodelavcem sva se spogledala, naslov sva dobro poznala, prav tako sva vedela, da je imel pokojni mladenič dekle, celo tik pred porodom. Pričela sva s pripravo na prenos takšne novice ter zahtevala več podatkov. Ali je znano, če dekle pokojnega biva na njegovem naslovu in podobno, če tam živijo samo oče, mati, sestra, brat ..., vendar odgovora nisva dobila. Ker sem imel ob sebi precej starejšega kolega, sem se počutil kljub določenemu nelagodju precej samozavestnega. Odločila sva se, da odideva v najbližjo zdravstveno ustanovo ter zaprosiva, da naju na dom za vsak slučaj spremlja tudi zdravnik. Zdravnik je privolil, vendar je moral zaradi drugega nujnega primera skupni obisk odpovedati. Bolj ko sva se približevala domačiji, manj pogovora je bilo med nama, vendar v tistem trenutku nisem slutil, kaj vse me čaka. Pripeljala sva se na dvorišče dokaj odmaknjene domačije. Popolna tema – vsi očitno spijo. Zadnja dilema, ali jih obvestiti

in iztrgati iz sna ali dopustiti, da domači novico izvedo pozneje.

Izstopil sem iz vozila, prižgal ročno svetilko in čakal na kolega, vendar se vrata na njegovi strani niso odprla. Vrnil sem se do vozila ter ga kljub temi ter medli svetlobi notranje luči vozila vprašujoče pogledal. Takrat mi je sodelavec odgovoril, da on ne bo izstopil iz vozila, ker ni za takšne stvari, ker ga takšne stvari preveč pretresejo.

Zaprl sem vrata ter videl, da se je v hiši prižgala luč. S svojo prisotnostjo sva očitno domače prebudila. Kljub zmedenosti, ki je nastala, sem stopil do vhodnih vrat in pozvonil. Vrata je odprla mama pokojnega, ki sem jo takoj prepoznal. Zaznal sem, da je vidno presenečena, ko je pred seboj ob tej uri zagledala policista. Vprašal sem jo: »Ste sami? Je mož doma?« Prikimala je, zato sem jo poprosil, naj pokliče moža. Obrnila se je in odšla v hišo. Takoj za tem se mi je pridružil mož, prav tako vidno presenečen. Očitno se je tudi on spraševal, kaj »vraga« dela policist pri hiši ob takšni uri. Takoj za tem sem mu povedal, da je njegov sin v nesreči izgubil življenje. Nemudoma sem zaznal bolečino na njegovem obrazu, v notranjosti hiše pa sva zaslišala top udarec ob tla. Obema je bilo takoj jasno, da je žena le slišala, kar sem ji skušal na nek način prihraniti pri vratih. Stekla sva v hišo in jo našla na tleh, nezavestno. Nastala je panika, saj se je zgrudil tudi mož. Onesveščeno žensko sem namestil v položaj za nezavestne osebe. V tistem trenutku se je pojavil v hiši še sodelavec. Ženska se je pričela odzivati – mrmrati in prihajati k zavesti. Oba sva si oddahnila. Nekoliko si je opomogel tudi njen mož. Postavljala sta najrazličnejša vprašanja, na katera nisva znala odgovoriti.

Sodelavec je poklical nujno medicinsko pomoč, ki je prišla dokaj hitro, vendar je bilo čakanje predolgo.

Noč se je prevesila v jutro, po končani službi nisem bil zaspan. Vprašanja staršev pokojnega fanta odmevajo še danes. Upam, da bo takšnih žalostnih dogodkov v mojem službovanju čim manj. Zato previdnosti na cesti ni nikoli preveč. Hvala, ker me razumete!«

V nadaljevanju so nas še enkrat ogreli pevci, nato je spregovoril duhovnik Tine Tajnik. Svoje tople besede je povezal z blagoslovom. Druženje se je v dvorani nadaljevalo še lep čas in ob slovesu smo sklenili, da se naslednje leto prav gotovo spet srečamo.

Marijan Križaj

naša občina

Bodi previden

V tokratni številki NO uvajamo novo rubriko s preventivnimi vsebinami občinskega Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Njen namen je vplivati na odgovorno in varno ravnanje udeležencev v prometu.

Konec novembra obeležujemo svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč. Letos je bilo spet precej črno leto, kot beremo iz občil in statistik. Žal je statistika tista, ki na koncu vsako usodo shrani le kot številko, spregleda pa vse prijatelje in sorodnike, ki se morajo spopasti z izgubo. Seveda je najbolje, da do takšnega dogodka sploh ne pride. Glede na prevladujoč temnejši del dneva v tem zimskem času se bomo v tem prispevku posvetili pešcem in nevarnosti, ki v temi preži na nas. Kaj lahko pešci storimo zase?

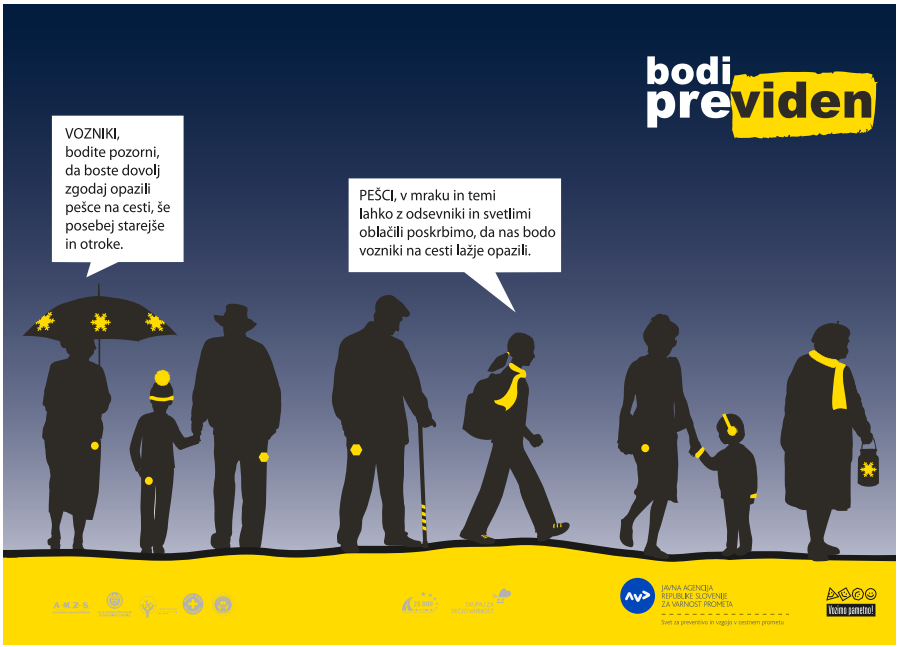

Vozniki sami najbolje vemo, kaj pomeni dobro viden pešec v prometu, a žal na to pozabljamo, ko smo sami pešci. Pa bi s svojim enostavnim preventivnim dejanjem veliko pripevali k lastni varnosti.

Pomembno je, da nosimo odsevne trakove in druge odsevnike ter svetlejša oblačila ali predmete – najbolje takšne z vgrajeno odsevno površino. Pri nakupu izbirajmo oblačila in pripomočke (kapa, rokavice, dežnik, torba, pasji povodec ...), ki nam bodo služili kot odsevni predmeti. Lahko uporabimo kar lučko ali mobilni telefon (tega imamo skoraj vedno zraven), če hodimo ob cesti ponoči izven naselja.

Agencija za varnost v prometu (AVP) z lokalnimi sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in ostalimi partnerji že vrsto let osvešča z akcijo Bodi viden, bodi previden, na nas pešcih pa je, da se zavedamo nevarnosti in da lahko sami delujemo preventivno. Bodimo vidni!

Jože Tasič, SPV

pokukajmo v sosednjo občino

Občina Dobrna

Kratka osebna izkaznica občine (lega, površina,število prebivalcev, sedež občine, župan)

Dobrna je pridobila status občine z reformo lokalne samouprave RS l. 1998. Po površini meri 31,68 km² in ima 2.200 prebivalcev (januar 2016).

Dobrna je razdeljena na 11 naselij: Dobrna, Pristova, Loka pri Dobrni, Zavrh nad Dobrno, Klanc, Lokovina, Brdce nad Dobrno, Strmec nad Dobrno, Parož, Vrba in Vinska Gorica. Največje naselje – vas Dobrna leži na 375 m, najvišje ležeči del občine je Paški Kozjak – Štrukljev vrh 1227 m.

Župan občine Dobrna je Martin Brecl. Sedež Občine Dobrna: Dobrna 19, 3204 Dobrna.

Na kaj ste v vaši občini najbolj ponosni?

Občina Dobrna se ponaša z bogato kulturno in naravno dediščino, ki sega daleč v zgodovino. Sloves ji daje zdravilni vrelec, saj sodijo dobrnske toplice med najstarejša zdravilišča pri nas. »Veliko sveta sem videl, toda tole je kraj, o katerem sem sanjal. Te nebeško koristne toplice me navdajajo z močjo in s premišljajočim mirom,« je daljnega l. 1814 Franc Ks. Kajetan pl. Dienersberg vzneseno pisal prijatelju v Gradec. Le težko še kje najdemo delček sveta, kjer urbanizacija ni grobo posegla v naravo in ji odvzela velikega dela prvobitne podobe, hkrati pa tudi odtujevala človeka. V Dobrni ga najdete. Tu živimo ljudje, ki imamo za popotnika ali naključnega gosta odprta vrata svojega doma, iz katerega vejeta domačnost in gostoljubnost. Ne vsiljujemo svoje pozornosti sprehajalcu, ki v razgibani in slikoviti pokrajini išče mir in samoto, da bi se srečal s samim seboj, z veseljem pa se z njim zapletemo v pogovor, če le nakaže to željo. Nedvomno pa je izvir zdravilne vode tisti, ki magično privlači ljudi, povrh pa še visoko strokovno usposobljena zdravstvena ekipa, ki ob pomoči naravnih dejavnikov uporablja sodobne medicinsko-rehabilitacijske postopke in programe. Vse to in še več lahko najdete le pri nas!

Panorama Dobrne (foto: Gregor Katič)

Hotel Vita (foto: Gregor Katič)

Kaj bi si moral ogledati vsak obiskovalec vaše občine?

Osrčje turistične ponudbe so, kot smo že zgoraj omenili, Terme Dobrna, sicer pa je bila Dobrna med prvimi zdraviliškimi kraji, ki so imeli svoj park. Danes za Dobrno predstavlja dragocen biser nenadomestljive naravne dediščine. Navdušuje nas s cvetličnimi nasadi, poleti pa z naravno svežino; vzorno označena drevesa nudijo bogata botanična doživetja. Okoli l. 1820 je bila zasajena kostanjeva aleja, ki povezuje Zdraviliški dom z naseljem Dobrna, nad katerim na vzpetini dominira baročna c. Marije Vnebovzete.

Vas Dobrna je občinsko središče za 10 zaselkov, skozi katere vodijo Poti Dobrne (Sprehajalna pot ob potoku Dobrnica, Gozdna učna pot, Anina pot, Loška pot s še delujočim Vovkovim mlinom na vodno kolo, Pot od Miklavža do Miklavža ...), kjer domači zanesenjaki skrbijo za kulturno dediščino (Zbirka Polenek, Galerija kapelica, domačija Blažiš z zbirko starin). Posebne pozornosti je vredna več kot 300 let stara domačija Šumej v Brdcah nad Dobrno, na Anini poti. Ima ohranjeno prvotno zasnovo s črno kuhinjo z vonjem po dimu in prepredeno s pajčevino minljivosti časa.

Pod vznožje Paškega Kozjaka se zajeda soteska Hudičev graben, na njenem začetku pa je v živo skalo vklesana jama Ledenica; nekoč za skladiščenje ledu pivovarne Gutenek, danes ambient za koncerte glasbenih skupin.

Na Dobrni je 5 označenih kolesarskih poti različnih dolžin in težavnostnih stopenj. Najzahtevnejše popeljejo na planjave Paškega Kozjaka; ena najlepših, dolina Daje, z raznoliko floro razveseli oko, nahrani dušo in nudi zdravilne zeli za dobro počutje.

V to je usmerjena tudi kulinarična ponudba gostincev in najrazličnejših lokalnih dobrot, ki jih pripravijo podeželske žene po receptih naših babic. Na izletniških kmetijah Pri Minki, Marovšek, Lamperček v vinogradnikovih kleteh in pri drugih turističnih ponudnikih se vedno znova potrjuje gostoljubnost domačinov.

Če potrebujete navdih za obisk našega kraja, vas vabimo, da obiščete spletne strani www.dobrna.si in www.ztsk-dobrna.si, kjer sta podrobneje predstavljena naša turistična ponudba in koledar aktualnih prireditev.

Katera je najbolj znana prireditev v vaši občini?

V občini Dobrna se lahko pohvalimo s pestrim številom prireditev, ki jih poleg občine, ZTŠK Dobrna, društev in Term Dobrna organizirajo tudi druge organizacije, ki delujejo na območju naše občine. Najbolj znana prireditev v naši občini je Noč pod kostanji, ki ima več kot 37-letno tradicijo na Dobrni. Zadnjih nekaj let jo v mesecu avgustu uspešno organizira Društvo Noč pod kostanji, ki je prireditev osvežilo in z dodatnimi vsebinami poskrbi za večdnevno zabavo na prostem brez vstopnine za vse generacije. Širše poznane prireditve so še Mlinarska nedelja, Kresovanje pri Marovšeku, Res luštno je tu pri nas ...

Kaj ponazarja grb vaše občine?

Zeleni dvohrib na dnu modrega ščita nosi zlato skodelo s srebrnim vodnim vrelcem, ki nato razpršen v desni in levi lok vsaksebi kot slapova padata nad temena dvohriba, v katerem sta vsaksebi 2 zlata hrastova lista.

Najbolj zanimiv in malo komu znan podatek o vaši občini?

Občina Dobrna je bila razglašena za »Najbolj zeleno občino l. 2011«, in sicer v kategoriji med občinami z do 5.000 prebivalcev. Prav tako smo v tem letu prejeli priznanje za 3. mesto za »Čebelam najbolj prijazno občino«. Priznanje smo prejeli za aktivnosti, ki jih izvajamo za ohranitev okolja in čebel. V l. 2014 smo v okviru projekta »Moja dežela lepa in gostoljubna 2014« prejeli priznanje za 2. mesto v kategoriji trška in druga urbana jedra. V okviru največjega

nepremičninskega arhitekturnega festivala v Sloveniji, imenovanega Odprte hiše Slovenije (OHS), je bil uvrščen tudi naš paviljon na južnem delu trga Dobrna, ki je v ta namen odprl svoja vrata v maju 2015. OHS so del svetovne mreže Open House Worldwide, v katero je vključenih že 30 mest po vsem svetu (London, New York, Melbourne, Dunaj, Tel Aviv ...). Poslanstvo svetovne mreže je približati dobro arhitekturo širšim množicam, uveljavljati odličnost v arhitekturni stroki in visoke standarde v praksi.

V občini Dobrna veliko pozornost namenjamo projektom trajnostnega razvoja, kot so: nizkoenergetski vrtec, celostno urejanje odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda in varovanje vodnih virov na povodju Savinje – na območju Občine Dobrna, ureditev trga Dobrna, izvajanje ločenega zbiranja odpadkov, ureditev ekoloških otokov in druge.

Zdenka Kumer
direktorica Občinske uprave

mislinjske zgodbe

Prikritje 3. brigade VDV v snegu na Paškem Kozjaku

23. 2. 1945 so se trije od štirih bataljonov 3. ali štajerske brigade Vojske državne varnosti (VDV) znašli v sovražnem obroču, ki se je vse bolj zoževal, na močno zasneženem Paškem Kozjaku. S težavo so se prebijali po visokem snegu in hudem mrazu na vrh k cerkvi in poslopjem, ki so jo obdajala. V mežnarjevem stanovanju so se borci ogreli, se po večerji razmestili po hišah in skušali zaspati, pri čemer pa jih je oviral hud mraz, saj niso našli drv, da bi zakurili. Kmalu se je zdanilo. Zaradi številnih sovražnih kolon, ki so vse bolj oblegale Paški Kozjak, na preboj podnevi ni bilo misliti. V tem težavnem položaju se je poveljnik brigade, štajerski prvoborec, pozneje narodni heroj Anton Vratanar - Antonesko odločil za izvirno partizansko rešitev: da se partizani prikrijejo v snegu. Bataljoni so se razmestili v kolono in se odpravili vstran od naselja po grebenu, sledi za sabo pa so skrbno zabrisali. Tako so prišli do Basališča, ki je v normalnih razmerah uro in pol vstran od naselja s cerkvijo. V več kot meter debelem snegu so si naredili zasilne snežne bivake, vanje nanosili stelje in v njih predanili. Pri tem so pazili, da se ne bi kazali navzven. Poleg snega jih je zakrival tudi redek bukov gozd, sami pa so imeli dovolj dober razgled na sosednja pobočja. Nemške kolone pa so napredovale proti vrhu in se nekajkrat prikazale tudi neposredno pod položaji brigade, a je niso opazile. Med njimi so se pomikale tovorne živali, ki so nosile težje orožje in strelivo. Okrog poldne so sovražne kolone prišle na vrh do cerkve, ker pa sledi za partizani niso opazile, so se postopoma od tam umaknile, še naprej pa so stikale po pobočjih in oprezale za partizani, ki so se zvečer prikazali iz svojih skrivališč. Popolnoma premraženi so se pomaknili nazaj h cerkvi, kjer so jim kuharji pripravili nekaj večerje, se malo ogreli, nato pa je poveljnik brigade ukazal umik s

Leteča patrulja VDV v Mislinjskem grabnu

Paškega Kozjaka in določil vsakemu bataljonu smer umika, ki se je nato zgodil v noči s 24. na 25. 2. Četrti ali koroški bataljon se je pomikal v dolino Pake približno v isti smeri kot pred letom dni 14. divizija. V soteski Pake jih je pričakala zaseda, s katero so se spopadli, pri čemer je bil ranjen Viktor Slemnik. Bataljon se je nato pomaknil na južno pobočje pogorja, kjer je predanil na neki kmetiji, nato je zvečer odšel proti Mislinji in Dovžam. Na poti ni naletel na nobeno oviro, ranjenca pa je v Dovžah oddal osebju Paučkovih partizanskih bolnišnic. Brigada se je konec februarja zbrala v Šmiklavžu in se nato pomaknila na Graško goro, kjer pa je imela le predah med novo, še hujšo ofenzivo. Tu se je kmalu preimenovala iz VDV v Narodno obrambo (NO).

Dr. Marjan Linasi

Skupina VOS Šaleško-mislinjskega okrožja

mislinjske zgodbe

Klepetanje z vašo Rozi ...

Mimo nas sta poletela poletje, jesen, zima se spogleduje z novim letom. Časa ne moreš držati za roke, mu zapreti vrat, ker spolzi skozi urni tiktak naprej, ostajajo pa le preteklost in spomini.

Za nami je trgatev, ki smo jo uspešno »naprešali«, zapili in se preobjedli. Z vnukom smo preživljali t. i. krompirjeve počitnice. Pa smo res imeli krompir, saj smo prebolevali viruse, prehlade, driske. Le kdo si je izmislil tak krompir, lahko bi bile jesenske ali reformacijske počitnice.

Nazaj smo premikali urice, veseli, da bomo dlje dremuckali. Pa še ta posiljeni ameriški praznik smo praznovali – noč čarovnic. Mi je popoldan možek dejal, da imamo kolegice zvečer sestanek. »Kakšen sestanek?« sem vprašala začudeno. »Ja, zbor čarovnic pod vaško lipo, metlo sem ti že pripravil pred vrata!« »Ja, ja, vas, pivske vampirje, bomo pa sežgale v zidanici,« sem mu vrnila.

Vseeno sem vnuku naredila veselje, sva se malo »namaškirala« pa hajdi k sosedi. V temi sva potrkala na njena vrata in jih skoraj po »piskru« dobila, tako se naju je prestrašila. Pa ne vem, zakaj tak strah, sem

slišala, da se sama s čarovništvom ukvarja, saj ona vse ve, kdo ima obiske, kdo kam gre, kaj si je kupil, anonimno inšpektorjem prijavlja vse sosede, ki delajo na črno ... Jaz mislim, da se bo vsak tak čarovnik enkrat vžgal in zažgal. Z vnukom pa sva se raje vrnila domov, dala v izdolbeno bučo prižgano svečo, da nas bi vseh urokov rešila ... Še preden sem vhodna vrata zaklenila, se je soseda z metlo mimo peljala ali pa se mi je mogoče samo zdelo ... Oh, prividi ...

In naslednji dan – dan mrtvih, me je v križu »štihnilo« pa nisem šla na pokopališče. So pa prišle na kavico, potičko in »štamperlček« borovničevca Cilka, Marička, Pepca in Ančka, seveda polne pokopaliških TV vtisov. Koliko so natrosile cvetk:

»Soseda Štefa je imela nov »pelc mantelj«, njen Mirko pa stare »pošvedrane« čevlje. Pa tista Pavla z istim kostimom kot lani, njen Pepl pa ves zaripel v »ksiht« od pijače z velikim vampičem ... Pa na grobu Jože ni bilo nobenih rož in sveč, joj, ljuba Marija, koliko je žrtvovala za otroke, oni pa tako nehvaležni. Viktor je že dolgo pokojni, njegova Mara pa še kar hodi vsa vesela naokrog. Vanč in Mila sta korakala med grobi kot pava, pa tista mlada »frajla« v minici s cvetnim imenom Iris bi se skoraj ubila z 10 cm visokimi »štikli«, če je ne bi pod roko držal sosedov Igor z obrito bučo. Hčerka od Trezike pa je letala po celem pokopališču in iskala grob, saj samo enkrat vsake kvatre pride, pa ne ve, kje ga ima ... Vikin grob je bil keson za odpadke, še napis se ni videl. Tona se je zredila kot buhtelj, njenega Stanča pa je čisto skupaj potegnilo. Pa eni so kar stali ob grobovih, zijali in opravljali, kaj drugi počnejo in kako se nosijo.«

Sumim, da so bile moje »frendice« tudi med njimi, hehehe.

No, hvala mojemu išiasu, da mi je omogočil miren »umrli« dan, sem si odpočila oči in prihranila pogrebno modno revijo in melodrame. Ne me narobe razumet, sem med tistimi, ki ima najdražje v srcu, se jih ves čas spominjam in prižigam svečke skozi vse leto. Kaj pomenijo na grobu ogromna ikebana, razkošne rože, veliko sveč in dragocen spomenik? Pomemben mi je vsak trenutek življenja, ki ga živim in preživljam z najdražjimi. Sedaj potrebujem lepo besedo, topel objem in srečen nasmeh, sedaj popijmo skupaj kavico, kozarec rujnega, se nasmejmo smešnim dogodkom, si pomagajmo, se imejmo radi in se spoštujmo. Saj, katera duša pa bi želela gledati svoj pogreb?!

Ja, pa še na Martina ne smem pozabiti. Namesto gosi smo kurice poglodali in zalili, praznik je praznik in se ga ne sme izpustiti. Lojze je tako »špilal« na frajtonarico, da so mu skoraj tipke odpadle, mi pa smo peli, pa tudi če brez posluha. So modri angeli menda oprezali za opitimi martinčki pred gostilnami. Mi smo se v zidanico »zabarikadirali«, domov pa jo kar peš mahnili, tu pa tam je še kdo bolj na tiho »zajuckal«, bi nas ta modri še za povzročanje nemira oglobili. Hja, včasih smo v disko hodili, zdaj pa v zidanico.

In zdaj je tu meni najlepši mesec leta – december. V otroških letih smo rabutali smrečice iz gozda, zdaj so boljše umetne. Jaz jo kar celo še okrašeno z bunkicami in lučkami povijem v velik prt in shranim, čez nekaj mesecev pa je že spet pripravljena

na svoje poslanstvo. Možek temu pravi – lenoba. Po hiši in okrog hiše s »frendicami« začnemo okraševati že 1. 12., naši možeki pa v zidanici bentijo, kako so babe že spet ponorele s prehitrim »krencljanjem«. So še vedno v tistih »cajtih«, ko se je to počelo na večer pred božičem. Zakaj pa nam ne bi bilo lepo že prej, saj je ta mrzel zimski čas tako dolgočasen. Moj možek mi je za letos smrtno resno zagotovil, da ne bo plezal na streho z lučkami, zaradi katerih je lani telebnil na tla. Joj, pa še vseh 200 jih je razbil. Kdo mu je bil kriv, če je čez streho zijal za mlado sosedo, ki je kidala sneg. Itak je bila kriva moja obsedenost z lučkami. No in ker smo bili letos ločeni za dopustniške dni, smo se stara druščina zmenili, da bomo skupaj praznovali skok v novo leto pri Štefanu in Cilki. Spet se bomo lepo napapcali, zdravljicam ne bo ne konca ne kraja, stare kosti bodo zaplesale, zapeli in zajodlali bomo, pa tudi če brez posluha, samo da bo fajn. O, pa da ne pozabim na obdarovanja, zdaj, ko smo upokojenci dobili skoraj 2 evrčka zraven pri »penziji«, bodo tudi darila bogatejša, hahaha ... Možek se bo zopet preoblekel v Božička, da obdarujemo naše male vnučke. Seveda bomo morali starejšega vnuka spet podkupiti, da ne izda preoblečenega dedija. Aja, pa jaz moram podkupiti »dohtarco«, da me takoj ozdravi moje revme in išiasa, če ne, ne bo nič z »gavdo«. No, tudi vsem vam želim lepe praznike, kjerkoli že boste in s komerkoli, ostanite v cvetju in zdravju novega leta ... Pssttt, pa ne se ga preveč »nacuzit«, mačke bodo imele mlade, hahaha. Vnesite v te prelepe praznike vse vaše želje, upanja, sanjajte pravljične sanje, pozabite vse slabo, prižgite luč dobrote in ljubezni, pomoči in razumevanja do sebe, sočloveka. Kot pravi pregovor: Kar sebi slabega ne želiš, ne želi drugim ... Srečno z vašo in od vaše Rozi.

Danijela Tomis Obrul

turizem

Mislinjska zgodba – turistični simbol (spominek) naše občine

V občinskem glasilu smo že večkrat objavili članke, vezane na turistični potencial našega kraja in možnosti razvoja turizma, ki jih ponujata že sama zgodovina in kulturna dediščina. Koliko res poznamo naš kraj, kako smo nanj ponosni, kako (lahko) doprinesemo k njegovi zgledni podobi, ga znamo predstaviti mimoidočemu, željnemu informacij? Ker smo turizem tudi ljudje, bi si morali ta vprašanja zastaviti, še preden požugamo s prstom tistim, ki naj bi imeli vse niti v rokah, da zgodbo o Mislinji končno lahko pričnemo ponujati tudi v pravem turističnem pomenu. Ne oziraje se na trenutno stanje turizma v Mislinji je vsekakor dober občutek, da smo tudi v naši občini končno dobili osrednji turistični spominek.

V juliju je Občina Mislinja objavila Javni natečaj za izbor najboljšega turističnega simbola (spominka) Občine Mislinja, na katerem so lahko sodelovali avtorji simbolov (spominkov), ki prepoznavno in izvirno predstavljajo kulturno, naravno, etnološko, zgodovinsko ali geografsko podobo občine Mislinja in jih je možno izdelati v večji količini za prodajo doma in v tujini. Seveda so morali biti vsi predlogi tudi prvič predstavljeni. Do konca septembra je na natečaj prispelo 11 predlogov 7 avtorjev, ki so se za to nalogo več kot potrudili, zato v komisiji za izbor najboljšega turističnega simbola (spominka) občine Mislinja nismo imeli lahke naloge. Pred pričetkom ocenjevanja smo oblikovali podrobna merila in način točkovanja. Merila so bila zastavljena zelo široko, prispeli predlogi pa ovrednoteni na podlagi umetniške, naravne, etnološke, kulturne, dediščinske in zgodovinske vrednosti, geografske podobe, turistične promocijske vrednosti, izvirnosti spominka, uporabne, dekoracijske in komercialne vrednosti ter cenovne dostopnosti. Člani komisije Andreja Oder (predsednica komisije), Marija Koprivnikar, Drago Pogorevc, Jerneja Smolnikar in Aleksandra Čas, smo izrazili veliko zadovoljstvo ob vseh prejetih predlogih, ki vsak zase na svoj način zelo zgledno predstavljajo občino Mislinja. Predlogi so se vezali na kulturnozgodovinski oris kraja, na področje športa in tudi na zgodbe sodobnejšega časa. Na podlagi zbranih točk je komisija izbrala zmagovalni simbol, stekleno vazo s pomenljivim naslovom Mislinjska zgodba avtorice Suzane Seitl. Zmagovalni simbol, ki je bil opremljen tudi s prepričljivo in zanimivo zgodbo, je najbolj celostno zajel pomen nekega spominka, ki se mora vezati na zgodovino nekega kraja in biti cenovno dostopen ter vključevati tudi ustrezno embalažo, ki je sestavni del simbola in ga je komisija prav tako ocenjevala.

4 vaze iz recikliranega stekla, lahko se ponudijo posamezno ali v paketu, opozarjajo na nekdanjo vlogo mislinjske glažute, na vsaki od vaz pa prepoznamo 8 osrednjih mislinjskih zgodb, ki so podane preko domiselnih grafičnih

Mislinjska zgodba Suzane Seitl

Zoisovi darovi narave Tatjane Ladinek

podob, vezanih na industrijsko, etnološko, kulturno in sakralno dediščino ter tradicijo športa v kraju. Kot je avtorica lepo zapisala ob predstavitvenem opisu, so to »zgodbe, ki jih vsak dan gledamo, čutimo in skupaj z njimi doživljamo svoj kraj. Huda luknja, Tisnikarjev krokar, skakalnice, Babnikova godba, odbojkarska tradicija, c. sv. Ahaca, kmečka hiša na Miklavževi domačiji in spomin na nekdanjo železarno so pričevalci preteklosti, spremljevalci sedanjosti, mejniki prihodnosti ...«. Glede na število zbranih točk so sledili še predlogi: Mislinjska zgodba na sliki (Suzana Seitl), Zoisovi darovi narave: oglarjeva žogica, tesarjevo milo, kovačevo žganje (Tatjana Ladinek), 3 lesene figure sekača, oglarja in kovača (Ivan Urbancl), Mokrotni travnik (Eva Štraser), Sveti Lenart – les (Gregor Matijec), Skakalnica glina – kombinirana, Skakalnica les (Gregor Matijec), Knjižno kazalo (Robert Marolt), Eko torba (Majda Jančič).

Kljub temu da je nagrada pripadla le zmagovalnemu simbolu, smo bili člani komisije enotni, da se v bodočo turistično-promocijsko ponudbo občine Mislinja vključijo prav vsi obravnavani predlogi. Vsem avtorjem na tem mestu čestitamo in se zahvaljujemo za vložen trud in njihov prispevek na področju razvoja turizma v kraju.

Aleksandra Čas

turizem

Umetnica amaterka

To sem jaz ... Rada imam vse, kar je domače, pristno, lepo. Verjamem svojemu pogledu in svojemu srcu ... Dodam kanček svoje domišljije in jo zaupam svojim rokam. Uživam v tem, kar nastaja pod njimi. Moja igrivost se izraža skozi ustvarjanje. Ponosna sem in hvaležna – za talent, za vsako priložnost posebej, ki mi je dana. Imam se za umetnico. Vsak izdelek, ki se rodi izpod mojih rok, v moj umetniški svet prinese tudi nekaj svojega, čemur ne bi znala definirati vira. Le to vem, da je to zdaj moje, da mi je všeč. Privoščim si nekaj trenutkov, da uživam sama s svojo stvaritvijo, da ji tako rekoč »dam dušo« ...

Takih trenutkov se je skozi leta ustvarjanja nabralo precej. Rada se spominjam, kako zelo sem uživala pri likovnem pouku v osnovni šoli. Izpod drobnih rok deklice so prišle prve slike – na vseh mogočih podlagah, z vsem, kar je puščalo sled. Veselje do slikanja je raslo skupaj z mano. V posebno veselje mi je bilo tudi izdelovanje nakita ter risanje z akrilom in pastelom. Najljubši in največkrat uporabljen motiv je bil tulipan.

V 7 letih dela v cvetličarni pa se mi je odprl čisto nov svet ustvarjanja. V tistem obdobju sem s svojimi kreacijami dodajala vrednost k umetniškemu vtisu zunanje lepote porok in drugih, posebnih priložnosti. Ob pogledu nazaj vidim svoj prispevek pri krašenju cerkva, izdelovanju vabil, konfetov, zahval ... In ponosna sem na to. V lanskem letu sem svojim bližnjim pripravila razstavo adventnih venčkov, venčki pa so kreacije, ki jih vsako leto zelo rada ustvarjam.

V letošnjem letu sem se največ posvečala izdelovanju nakita iz skrčljive plastike. Svojevrsten izziv pa mi je predstavljala ideja – dati umetniško vrednost odpadni embalaži in ji tako spremeniti namembnost v smislu nekakšne »reciklirane lepote« in hkrati varovanja okolja. Tako sem letos spomladi začela izdelovati vaze – najprej iz zelenih steklenic. Ko so na občini razpisali natečaj za najboljši spominek, ki bi predstavljal Mislinjo, sem se s svojimi steklenimi vazami prijavila in za namen natečaja izdelala komplet 4 vaz iz belih steklenic. Všečno. Najprej seveda meni, prepričana pa sem, da bodo idejo vzeli za svojo tudi drugi, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja z našim okoljem, ki so pripravljeni tudi na tak način podpreti prizadevanja za njegovo ohranjanje. In ki znajo ceniti vse, kar je lepo, doma narejeno, naše.

To sem torej jaz, Suzana. Rada imam lepe stvari in rada jih ustvarjam. A vsega lepega ne želim zadržati zase. Ustvarim, nato si vzamem in obdržim tiste trenutke, ki mi kot stvariteljici pripadajo. Potem se tiho poslovim in jim v želji deliti, dovolim oditi dalje. S seboj odnesejo del mene, v meni pa pustijo prostor za nove in nove stvari. Prostora je ogromno.

Suzana Seitl

k naravi

Zavetišče škorjanka na Črnem vrhu

Mislinjčani smo zelo navezani na naše lepo Pohorje. Radi se sprehajamo po položnih vzpetinah od Kop do Ribniške koče in povzpnemo na Črni vrh, najvišji vrh Pohorja (1543 m). Prav na Črnem vrhu smo mislinjski planinci pred 25 leti, na pobudo našega šentiljskega župnika in planinskega vodnika Tineta Tajnika, postavili simbolični križ po zamisli domačina in ljubitelja planin dr. Lojzeta Pogorevca. Križ ima veliko sporočilno vrednost, saj na umetniški način združuje nabožne, naravne in planinske simbole. Sestavljajo ga 3 simetrično postavljeni križi, ki so zgoraj povezani, spodaj pa vpeti v temelj kot v majhno oltarno mizo. Takratna postavitev križa je po naključju sovpadla z nastankom naše nove države Slovenije, zato smo se mislinjski planinci odločili, da dostojno proslavimo ti obletnici ter vse skupaj nadgradimo s postavitvijo škorjanke, preprostega bivaka ali zavetišča, kakršnega so nekdaj uporabljali oglarji in drvarji ter gozdarji v odročnih predelih.

Imenovali smo gradbeni odbor, ki ga je vodil Jože Urbancl. Po nekaj zapletih pri pridobivanju vseh dovoljenj smo pričeli z delom. Za temelje smo vkopali nekaj železniških pragov ter nanje postavili nosilno ogrodje, podeskali, prekrili s folijo in čez potegnili smrekovo »škorjo«. Pri delu je sodelovalo 22 članov, pa tudi nekateri, ki niso člani planinskega društva. Opravljenih je bilo preko 400 ur prostovoljnega dela. Porabili smo dobrih 800 €, denar je bil namenjen za nabavo materiala, plačilo goriva za prevoze ter hrano in pijačo sodelujočih. V župnijskem gozdu smo posekali 22 m³ smreke, da smo lahko iz gladkih debel pridobili zadosti »škorje«. Seveda je bilo potrebno ves material pripeljati s traktorjem na sam vrh. Zaradi velike prizadevnosti vseh sodelujočih so dela potekala hitro in brez zapletov.

2. 10. pa smo načrtovali slovesnost ob 25. obletnici postavitve križa in naše samostojnosti, združeno z otvoritvijo in blagoslovitvijo škorjanke. Pripravili smo 2 možna scenarija. V primeru lepega vremena bi bilo vse dogajanje na

Izkop temeljev za škorjanko

Črnem vrhu, v primeru slabega pa v Centru Kope. Po potrditvi napovedi, da bo vreme slabo, smo se odločili za Center Kope.

Slovesnost je vodil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore. Predsednika planinske zveze je zastopal Mirko Tovšak, predsednika MDO za Koroško, občino Mislinja pa Ivo Mencinger.

Sveta maša je bila hkrati tudi zahvalna maša ob koncu pohodniške sezone, ki smo jo v prejšnjih letih imeli na Homcu. Zbralo se je okoli 150 obiskovalcev. Pri sveti maši so z branjem beril, prošenj in zahval sodelovali naši člani. Še posebej pa so slovesnost obogatili pevci kvinteta Pojoči gorniki.

Nadškof je z izbranimi besedami poudaril simbolni pomen postavitve križa, prav tako je izpostavil pomen postavitve škorjanke, ki bo služila današnjim pohodnikom, pomembno pa je tudi ohranjanje izročila in vedenja o tem, kako so živeli mnogi rodovi pred nami.

Nadškof in metropolit Stanislav Zore je blagoslovil pridobitev.

Predsednik PD Mislinja Ivan Arko je ob zahvali na koncu slovesnosti podelil miniaturne replike križa nadškofu Stanislavu Zoretu, župniku Tinetu Tajniku in dr. Lojzetu Pogorevcu.

Po končani slovesnosti so sledili še pogostitev, priložnost za prijeten klepet in obujanje spominov na minule pohode ter vrnitev domov.

Po mnenju večine udeležencev je prireditev odlično uspela, škorjanka pa je zagotovo pomembna pridobitev, še posebej, če te ujame neurje.

Jože Urbancl

k u l t - u r a

VI. Tisnikarjeva likovna kolonija

Za nami je spet uspešna in vrhunsko izpeljana likovna kolonija, ki jo je naše društvo KD Jože Tisnikar že šestič organiziralo s pomočjo Občine Mislinja, MO Slovenj Gradec, različnih sponzorjev, med katerimi je bila tudi tokrat Zavarovalnica Sava, ter Ministrstva za kulturo. Za pripravo ateljeja in pomoč pri otvoritvi razstave smo se povezali z domačim Planinskim društvom in Turističnim društvom Mislinja in seveda s Koroško galerijo likovnih umetnosti.

Večmesečno trdo delo organizacijskega odbora se je izkazalo v dobri organizaciji in z zadovoljstvom povabljenih umetnikov.

Kolonija je tudi letos potekala v Centru Kope, kjer se je velika konferenčna dvorana spremenila v najlepši atelje, saj so se skozi velike steklene površine prikazovali nešteti zanimivi prizori, od

prijaznega sonca, megle, dežja in snežnih ploh do nenavadnih sončnih zahodov. To so bili impresivni prizori, ki so jim podlegli vsi umetniki, saj je nastalo veliko čudovitih del, ki so nam jih tudi podarili za stalno zbirko.

Tokrat je umetniški svet sestavil seznam umetnikov in kot častna udeleženca kolonije, ki sta bila z ustvarjanjem Jožeta Tisnikarja še posebej povezana, povabil prof. Ludvika Pandurja in prof. Zdenka Huzjana. Ostali udeleženci so bili akademski slikarji in slikarke: Darko Slavec, Nataša Tajnik Stupar, Taja Ivančič, Maša Gala, Mladen Milotič, Jože Marinč, Cveto Zlate ter domačina Sašo Vrabič in fotograf Tomo Jeseničnik.

Likovna kolonija je trajala od 3. do 8. 10. Celoten projekt je zaokrožila otvoritev razstave v petek, 11. 11. 2016, v Galeriji Kavka v Tisnikarjevi rojstni hiši.

Seveda smo tudi tokrat pripravili še nekaj zanimivih dogodkov za gostujoče slikarje.

Zavrteli smo jim prvi film o Tisnikarju – Smrt še ni konec, razkazali slikarjevo rojstno hišo, jih povabili v gostilno Bučinek, kjer smo zaključili večer v Tisnikarjevi sobi, ter si zadnji dan ogledali aktualno razstavo v KGLU v Slovenj Gradcu. Ob

tej priložnosti smo jim v c. sv. Elizabete pokazali križev pot, katerega avtor je oče Ludvika Pandurja, ki je bil ravno tako slikar.

Ponosni smo na uspešno izpeljavo projekta in na to, da so se vsi umetniki takoj odzvali in sprejeli povabilo. Navsezadnje gre za zveneča imena, to so med drugim tudi prejemniki Prešernovih nagrad in drugih prestižnih priznanj.

Poslanstvo našega društva je, da smo s Tisnikarjevo likovno kolonijo in ostalimi dogodki, ki jih organiziramo, usmerjeni k dolgoročnemu cilju – k podpiranju kakovosti. Z zavzetim delom društva smo obudili zgodbo stavbe in kraja. Z življenjsko zgodbo umetnika pa želimo negovati spomin na Tisnikarja in hkrati spodbuditi ljudi k zanimanju za umetnost.

Razstavljena dela in rojstno hišo si je možno seveda ogledati po predhodnem dogovoru. Vabljeni!

KD Jože Tisnikar Mislinja

Praznični božični čaj

Sestavine:

- posušena lupinica limone in pomaranče
- klinčki
- cimetova palčka
- vanilija v stroku
- na koščke narezani posušeni jabolčni krhlji
- janež in
- koščki ingverja

Uživajte ga v krogu vaših najdražjih in naj vam polepša praznične trenutke.

Kako je vranček Koki postal čuvaj galerijske zbirke

Vranček Koki je že vrsto let maskota pedagoških dejavnosti KGLU in spremlja otroke na galerijskih ustvarjalnicah.
Ime je dobil po udomačenem vranu mislinjskega slikarja Jožeta Tisnikarja, ki je mojstra vrsto let spremljal pri njegovem ustvarjanju v ateljeju. Zgodba je didaktična, saj se prepletajo resnični in pravljični elementi. V slikanici se pojavijo pojmi iz sveta umetnosti in muzejev, ki so otrokom morda še neznani in so na koncu tudi razloženi. Slikanica je zasnovana tako, da bo skušala spodbuditi otroško ustvarjalnost: malega bralca bo nagovorila, naj jo dopolni s svojimi risbami in tako postane njen soavtor. Zgodbo je napisala kustosinja Katarina Hergold Germ. Slikanico je ilustrirala akademska slikarka Tjaša Rener.

Vavkanova kapelica

Stoji pod Vavkanovo domačijo sredi pašnika. Je zidana, zaprtega tipa in ima poudarjeno fasadno profilacijo. Stranski zunanji niši sta neposlikani. V notranji niši je Marijin kip.

Nastala je v 19. st., kdaj točno, se ne ve; lahko da isti čas kot domačija l. 1883. Na Vavkanovi domačiji ne vedo natančno vzroka nastanka. Najbrž je nasledila starejšo kapelo, ki je dotrajala. Sprva so novo imeli namen postaviti drugje, vendar so se premislili. Sedanja stoji na manj običajnem mestu sredi pašnika, zato je možen razlog za postavitev priprošnja za dobro letino ali božje varovanje pred ujmami.

Marjana Gmajner Korošec

k u l t - u r a

110 let Babnikove godbe

»V prvih septembrskih dneh l. 1906, ko so šentiljski farani obhajali lepo nedeljo sv. Ilja, so se med šumenje pohorskih gozdov pomešali zvoki trobent. Rojena je bila Babnikova godba.«

Motiv in zagon ustanovitelja godbe Antona Kranjca (po domače Babnik) in njegovega očeta Blaža pred 110 leti nista bila preračunljivost ali želja po zaslužku, temveč iskrena ljubezen do glasbe in igranja ter entuziazem glasbenih začetnikov brez osnovnega

Babnikova godba ob ustanovitvi ...

znanja. Res je, bili so to drugi časi, večina ljudi je živela na podeželju, na kmetijah, kjer je bilo čez poletje sicer veliko fizičnega dela, na jesen pa so se obveznosti za preživetje zmanjšale in nastopile so dolge noči hladne zime. V tem času so ljudje preganjali dolg čas z raznimi hišnimi opravili, zimskimi radostmi, med podobne aktivnosti pa je sodilo tudi petje. Glasbene instrumente so že poznali, bili pa so izredno dragi in zato tudi redki. Dejstvo, da sta Anton in Blaž Krajnc prvih nekaj instrumentov kupila z lastnimi sredstvi brez zagotovila, da bodo res služili namenu, dokazuje, da sta res verjela v uspeh in imela veliko strast do instrumentalne glasbe. Z veliko mero vztrajnosti, učenja in vaje so Anton Krajnc kot kapelnik godbe in prvi muzikanti Babnikove godbe uspeli in l. 1906 začeli z javnim nastopanjem v svojem kraju. Skozi 20. st. se je godba spoprijemala s številnimi izzivi; bil je čas vojn, revščine in pomanjkanja, čas godbi večinoma nenaklonjenega komunizma in tudi čas, ko se je godba lahko razvila po kvaliteti in številu mladih, šolanih glasbenikov. Danes živimo v času, ko so materialne dobrine večini dostopne. Babnikova godba ima že vrsto let kvalitetne instrumente, urejen notni arhiv in sodobne uniforme. A vendar se po 110 letih obstoja še vedno srečuje s preizkušnjami. Dobrina, ki je na začetku 20. st. omogočila ali vsaj prispevala k nastanku godbe – prosti čas – je danes najbolj iskana in postavlja godbenike in godbenice pred velik izziv. Dolgi delovni dnevi, vožnja in družinske obveznosti, s katerimi se večina sooča, vse bolj kradejo čas, ki ga godba za svoj obstoj in napredek potrebuje. To so povsem drugačne preizkušnje kot tiste pred 110, 50 ali 20 leti, a prav tako zahtevajo eno in isto sestavino uspeha, s katero so godbo ustanovili Anton Krajnc Babnik in njegovi prijatelji – to je iskrena želja po igranju, ustvarjanju in razveseljevanju ljudi, ki Babnikovo godbo docela jemljejo za svojo in ji z veseljem prisluhnejo.

... in danes

Ob visokem jubileju je Babnikova godba letos posnela novo zgoščenko, ki je po tisti ob 100-letnici druga zapored. Za današnji čas je to velik uspeh in velik poklon ustanovitelju ter prvi zasedbi Babnikove godbe. S starimi avstro-ogrskimi marši zgoščenka obuja spomine na čas pred več kot sto leti, ko je velika ljubezen do glasbe rodila Babnikovo godbo. Ob tej obletnici obstoja glasbenikom Babnikove godbe iskreno čestitamo in jim vsi skupaj želimo še mnogo lepih ter ustvarjalnih let.

Lucijan Korošec

k u l t - u r a

Kulturno društvo Završe – Folklorna skupina Valdek

V eni izmed prejšnjih številk NO smo vam obljubili, da boste izvedeli več o našem gostovanju v Franciji. Kljub napornim vajam in celotni organizaciji naše turneje smo težko dočakali 20. 11., ki je bil dan odhoda. Ko smo se ob 19. uri dobili pred POŠ Završe in ko je prišel avtobus, kar nisem mogel verjeti, da bomo vso prtljago zložili vanj (tu je bilo ozvočenje Ansambla bratov Avbreht, vse naše folklorne obleke, različni rekviziti, ki smo jih potrebovali na nastopih, osebna prtljaga ...),

ampak do 21. ure je bilo vse naloženo. Pot nas je vodila mimo Dravograda v Avstrijo mimo Klagenfurta do Salzburga, pa skozi Luxemburg in Belgijo do severnega dela Francije, mimo Lila do naše končne postaje, mesta Sallaumines, kjer smo se pozdravili z našimi gostitelji. Ogledali smo si dvorano, v kateri bomo imeli 1. koncert. Naslednje jutro smo že ob 9. uri imeli generalko. Na kosilu so nas pričakali župan občine Sallaumines Christian Pedowski, predstavnika za kulturo in turizem, pričakala nas je tudi županja slovenske občine Trbovlje mag. Jasna Gabrič, saj je bila občina Sallaumines nekoč rudarsko mesto in je pobratena z občino Trbovlje, zato poskušajo z vsakoletno izmenjavo otrok v času poletnih počitnic čim bolj zbližati Slovenijo in Francijo.

Po kosilu smo si ogledali muzej iz 1. sv. vojne, kjer so potekali hudi boji proti Nemčiji, tu pa so jim na pomoč priskočili Kanadčani. V zahvalo so jim zgradili spomenik, narejen iz redkega belega kamna, ki so ga dobili z otoka Brača. Podarili so jim tudi 100 ha velik del ozemlja, na katerem so še ohranjeni strelski jarki obeh strani, prav tako tudi zelo globoke jame, ki so nastale zaradi letalskih min, le-teh pa ni bilo malo. Kar hitro je minilo popoldne in morali smo se vrniti v dvorano, da smo pripravili vse potrebno za večerni koncert.

Ta je minil v prijetnem ozračju, trajal je dvakrat po 45 min. Po aplavzih in komentarjih, ki smo jih prejemali med koncertom in po njem, so bili nad videnim in slišanim zelo zadovoljni, zadovoljni pa smo bili tudi mi, saj smo nastope izpeljali precej boljše kot na generalki. Da smo lahko vse te plese pokazali, se najlepše zahvaljujemo Petru Šumniku, ki skrbi, da so naši plesni koraki usklajeni in da ohranjamo naše plese, pesmi ter običaje v originalni izvedbi. Da pa naše petje zveni čim bolj ubrano, je zaslužen Sandi Grobelnik, za kar se mu zahvaljujemo in upamo, da bomo s skupnimi močmi izpeljali še kakšno turnejo. Z glasbo pa nas spremlja Dani Avbreht s svojim Ansamblom bratov Avbreht, brez katerega si koncertov in nastopov ne znamo predstavljati.

Po nedeljskem zajtrku smo spet pohiteli na naslednji nastop, saj se je srečanje slovenskih izseljencev začelo že opoldne, z Danijem pa smo morali marsikaj

postoriti za njihov in naš nastop. Dan in večer sta minila v medsebojnem spoznavanju, plesanju in poskušanju njihovih specialitet. Najtežje se je bližalo, to je slovo in v upanju na čimprejšnje srečanje smo se poslovili z objemi ter srčnimi stiski rok, saj kljub vsej tehnologiji, ki obstaja, je razdalja med mestom Sallaumines in Mislinjo zelo velika.

Ker smo si želeli ogledati še Pariz, smo morali pohiteti, saj nas je na letališču blizu Pariza že čakal vodič. Okoli 11. ure smo parkirali avtobus in se peš podali po Parizu. Presenečeni nad njihovo podzemno prometno povezavo – metrojem, smo v strahu, da se ne bi izgubili, prav skrbno sledili vodiču, ki nas je s svojimi izkušnjami prav prijetno popeljal skozi Pariz, pika na i pa je bil večerni razgled z Eifflovega stolpa. Imeli smo srečo, ker se je zvečer zjasnilo in je bil razgled božanski – ne da se ga opisati.

Utrujeni od vsega doživetega smo se vstopili na avtobus, kjer sta bila naša odlična šoferja Slavko Grabler in Jurij Glažar že pripravljena na 20-urno vožnjo, ki nas je čakala do doma. Vrnili smo se polni lepih vtisov in spominov.

Še enkrat se vsem udeležencem in udeleženkam prav lepo zahvaljujem, prav tako organizatorju, predsedniku Društva Planika Marku Tomcu in seveda vodji Ansambla bratov Avbreht Daniju Avbrehtu.

Stani Grobelnik

Pariz z Eifflovega stolpa

k u l t - u r a

Angel pozabe

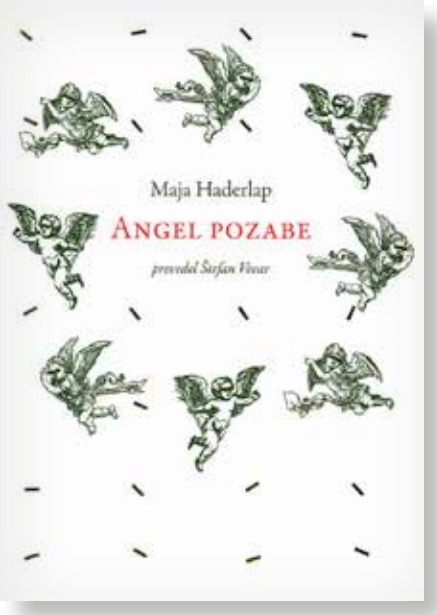

Povsod sem polna jezika, slovenskih besednih tvorb, ki jih odlagam v praznino, ker ne vem, kaj bi z njimi. Stavki me obkrožajo kot soparni oblak, ki se iz knjig vzdiguje k meni. Stavki kot neprebavljive besedne molekule, ki se prosto gibljejo, ki jih lahko izdahnem, jih spet odpošljem iz svojih pljuč. Stavki kot membrana, s katero se zavarujem pred vsem, česar bi se morda lahko dotaknila ali kar bi lahko izrekla, vendar ne s svojimi usti. Sem šaljivka, pravijo, ki se maskira, da bi se lahko odvrnila od melanholije, ki se je polašča in se širi po njej. Dolge mesece se počutim kot žival, ki se, ohromljena ob svoji levitvi, ne more rešiti ogoljene kože, ki se ji je zataknila na glavi. Lahko bi udarila, če bi se mi kdo približal, le da nič ne slutim o tem.

(Maja Haderlap, Angel pozabe)

Skozi otroške oči, mestoma ranljive, iskrive, nedolžno zasanjane, nas Maja Haderlap, včasih kar nekoliko preveč realno, skoraj analitično, vendar s čudovitim občutkom za drobne pozornosti, popelje naravnost v spomin, v dušo neke skupnosti, ki bo v iskanju svoje narodnostne identitete vedno iskala samo sebe.

Maja Haderlap se je rodila l. 1961 v Železni Kapli. Maturirala je na zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu, študij tetralogije, germanistike in filozofije pa opravila na dunajski univerzi. V sezoni 1987 je bila asistentka dramaturgije in produkcije v Slovenskem stalnem gledališču v Trstu. Za odlomek iz proznega prvenca Angel pozabe je 2011 prejela prestižno nagrado Ingeborg Bachman, za roman pa je prejela avstrijsko literarno nagrado Rauriser Literaturpreis ter nagrado Bruna Kreiskega za politično knjigo l. 2011. Slovenski prevod romana je pri Študentski založbi Litera izšel konec l. 2012. Peter Handke je ob knjigi zapisal: »Pred nami je stara mati, ki je še ni bilo, ubogi, zagrenjeni oče, kot ga še ni bilo, mrtvi, kot jih še ni bilo, otrok, kot ga še ni bilo. To so zgodbe, ki jih v Avstriji nihče ne pozna in ki so po sedemdesetih letih končno predmet pripovedi.«

Ovijanje v dvojnost povzroča razklanost v vseh pogledih, to je živeti na robu enega ali drugega brega in iskati nemogoče na stičišču 2 premic. Osnovno srčiko zgodbe predstavlja Angel pozabe, ki simbolizira težnjo po očiščenju vsega travmatičnega in hkrati potlačenega, ki se zrcali skozi slovensko skupnost na avstrijskem Koroškem v času 2. sv. vojne. Vse hudo odseva tudi v navidezno vsakdanjih opravkih še v dolgih letih po vojni, kot da se še ni končala in zato vztrajno posega v družinsko življenje glavne junakinje, njene babice, očeta, mame ...

Angel pozabe skuša vase vsrkati tisto najbolj grozečo plat starih spominov in osvoboditi sedanjost, ampak kot da ne zmore. Ko sence preteklih podob zaplešejo peklenski ples, se vanj zelo hitro, toda nehote, ujame tudi naslednja generacija, ki pa, hvala Bogu, ne obtožuje, samo posluša in poskuša razumeti.

Maja Haderlap se poigrava s čudovitimi besednimi konstrukcijami, je mojstrica globokih medosebnih čustvenih primerjav, ki jih ravno zaradi nje doživljaš še bolj intenzivno. To ni samo roman o 2. sv. vojni in o kaotičnem času po njej ter o Slovencih na avstrijskem Koroškem, je predvsem presunljiv dokaz o tem, da lahko ravno iz najbolj razbitih delcev znotraj in zunaj nas nastane nekaj tako presunljivega, lepega in predvsem bolečega, kot je to roman Angel pozabe.

To bi lahko bila tudi zgodba o meni, tebi, o nas, o večnih vojnah med nami, ki so se zgodile in se še dogajajo, enkrat tu, drugič tam, skorajda v cikličnem zaporedju letnih časov, ki si neslišno podajajo upanje na nov začetek.

Darja Hribernik

kult-ura

Skupni nastop na prireditvi v Žerjavu

Ne dolgo tega nas je KS Žerjav povabila v goste, da pri njih pripravimo posebni nedeljski popoldan.

Tako smo lahko pokazali, kako lepo se dopolnjujeta dalmatinska glasba in flamenko. Plesalke iz skupine Aire Flamenco (ŠRD Mislinja) in fantje iz VIS Mislinja (MPD Mislinja) smo skupaj nastopili na prireditvi S plesom in pesmijo v veseli december v Delavskem domu v Žerjavu.

Napolnjena dvorana in navdušena publika sta nas nastopajoče napolnili s še dodatno energijo. Bil je čudovit večer temperamentnih plesov in nežnih melodij, ki so spominjale na morje.

Veseli smo bili povabila Koroščev. Njihovo navdušenje in gostoljubje je bilo pristno in prijateljsko. Hitro smo se dogovorili, da jih tudi mi povabimo v goste.

Lepo je deliti veselje do plesa in petja z drugimi ljudmi. Vsako sodelovanje doma in z drugimi kraji pa daje našemu življenju dodatno vrednost. Mar ni to smisel kulture?

Doroteja Stoporko

praznično

Božično drevo

Božično drevo, vsaj takšno, kot ga poznamo danes, je razmeroma mlad pojav. Njegov najstarejši znani opis je iz Strasbourga iz l. 1605. Okrašeno je bilo z rdečimi papirnatimi cvetovi, jabolki, keksi in bomboni. Od tam se je navada postavljanja božičnega drevesa širila po nemških deželah in počasi prišla tudi v naše kraje. Pri nas se je taka oblika božičnega drevesa pojavljala predvsem v mestih, na podeželju pa je prevladovala očitno veliko starejša navada postavljanja smrečice v bogkov kot ali tudi na druge kraje v hiši ali zunaj nje. Ne glede na lokalne posebnosti pa božično drevo odseva starodavno simboliko zelenega kot simbola večnega življenja. Zato se v vseh različicah božičnega drevesa, vsaj v klimatskih razmerah

Srednje Evrope, pojavljajo zimzelena drevesa: smreka, jelka, bor, bodika in zelenika. Slednja je bolj znana pod imenom pušpan, ki je rastel pri vsaki hiši.

Danes je božično drevo del skomercializiranega, na zunanjost usmerjenega božičnega časa, duhovno sporočilo božične skrivnosti pa pogosto ostaja v ozadju. To je zaznal že Steiner in je zato v predavanju v Berlinu 17. 12. 1906 veliko časa namenil razjasnitvi simbolike božičnega drevesa. V nadaljevanju bomo prisluhnili Steinerjevi razlagi, ki smo jo za ta prispevek pripravili v skrajšani in poenostavljeni obliki.

Zelena barva zimzelenega drevesa simbolizira večnost življenja. To je eden od univerzalnih simbolov človeštva, ki ga lahko spremljamo v najstarejše čase. Pojavlja se v povezavi z zimskim sončevim obratom, ko želimo opešanemu staremu Soncu vdihniti novo življenje. Stoječe božično drevo se najprej okrasi s 5 simboli, ki jih postavimo ob navpični osi od spodaj navzgor v sledečem zaporedju: kvadrat, trikotnik, tarot, tao in pentagram.

Kvadrat simbolizira četvernost človeške narave, ki jo sestavlja fizično, etrsko, astralno in duhovno telo.

Trikotnik je simbol svetega duha. Pojavlja se tudi v cerkvenem slikarstvu, kjer je lahko dopolnjen z podobo odprtega očesa v sredini.

Tarot je starodavni egipčanski simbol. Predstavlja sveto knjigo, v kateri so na 78 listih zapisani vsi dogodki sveta od začetka do konca – alfa in omega. Zato se levo od tarota postavi črka A (alfa je prva črka grške abecede) in desno omega (zadnja črka grške abecede).

Tao je starodavni simbol, ki verjetno izvira iz Atlantide, izginule legendarne dežele v Atlantskem oceanu. Simbolizira prapočelo ali izvor božanskega.

Pentagram ima obliko pravilne peterokrake zvezde in predstavlja kozmično naravo človeka. Postavimo ga na vrhu navpične osi na vrh božičnega drevesa.

Sledi postavitev simbolov sedmih planetov oz. nebesnih teles. V obliki razprte spirale jih razvrstimo tako, da s 1. simbolom pričnemo desno od kvadrata, z zadnjim pa zaključimo levo in nekoliko nižje od pentagrama. V spirali si tako sledijo: Saturn, Sonce, Luna, Mars, Merkur, Jupiter in Venera.

Saturn predstavlja omejitve, stiskanje ali temelj, je tudi energija časa in minevanja.

Sonce je simbol življenja, tudi ego in center zavesti, kreativnost in tip življenjske poti.

Luna predstavlja čustvenost, pripadnost, sprejemanje, svet spominov.

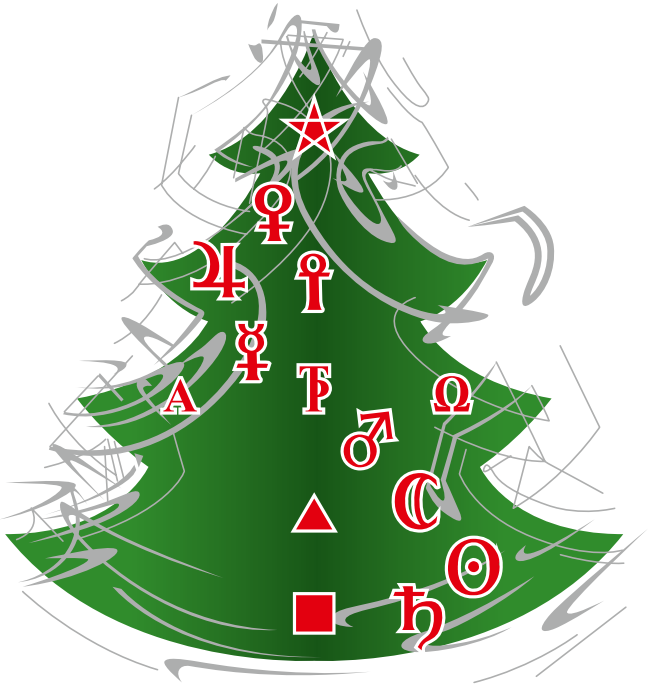

Mars predstavlja energijo, vročino, aktiviranje, tudi vojno ali spopad.

Merkur predstavlja komunikacijo, mentaliteto, transport. Je tudi simbol uma.

Jupiter predstavlja širjenje, optimizem, ohranjanje. Tudi samozaupanje in vero v dobro.

Venera predstavlja harmonijo, ljubezen in lepoto, tudi krog večnosti.

Po drevesu zdaj razporedimo še 33 cvetov rdečih vrtnic in 33 prižganih svečk. Število 33 je v numerologiji glavno med tremi mojstrskimi števili in zato najpomembnejše število. Rdeče vrtnice simbolizirajo večnost, ki izvira iz minljivega, prižgane svečke pa so simbol notranje luči, ki jo prinaša božična skrivnost.

Praznovanje božiča

Izvor praznovanja božiča lahko iščemo že v pradavnini, ko so se ljudje s tesnobo soočali z jesenskim pojemanjem moči Sonca. Čas zimskega obrata, 25. 12., ko se je dan pričel spet daljšati, pa so povezovali z zmago Sončevega junaka nad temo in smrtjo ali tudi s ponovnim rojstvom Sončevega duha. Nastopilo je torej novo rojstvo, ki je osnova misterija božiča.

Pričetek praznovanja novega rojstva vidi dr. Rudolf Steiner že v starem Egiptu, kjer so 6. 1. praznovali praznik ponovno rojenega boga Ozirisa. Ta datum se je prenesel v zgodnje krščanstvo kot praznik Jezusovega rojstva. L. 354 so v Rimu prvič praznovali božič 25. 12., kar se je kasneje razširilo tudi drugod po krščanskem svetu. 6. 1., kot praznik sv. Treh kraljev, pa je še nadalje ostal tesno povezan z Jezusovim rojstvom, saj so ga kralji ob rojstvu obiskali in mu poklonili simbolna darila.

Svete noči

Svete noči so čas od božiča do sv. Treh kraljev, od 25. 12. do 6. 1. To je čas poglobljene duhovnosti in poglabljanja vase ter v odnose do svojih bližnjih. To je čas, v katerem se sile kozmosa spustijo globoko v zemljo in v katerem se duhovnost še posebej poglobi. Duša v tem času ponikne v duhovne globine, kjer črpa moč za nadaljnji razvoj. To je tudi čas globokih duhovnih izkušenj. Vidci, ljudje s posebnimi duhovnimi močmi, jih lahko v tem času še posebej dobro uporabijo.

Kaj nam Rudolf Steiner priporoča za čas svetih noči

- Pojdite ven, na prosto, v miru se nadihajte svežega zraka in opazujte nebo.
- Predstavljajte si svojo življenjsko pot in se dotaknite svojih želja.
- Bodite nekaj časa v tišini in občutite svoje kreativne impulze.
- V tem času slikajte, rišite, plešite, dihajte, igrajte, pojte, imejte radi ...
- Zapisujte si svoje sanje in preko leta spremljajte, kako se uresničujejo.
- Pogovarjajte s svojimi bližnjimi o stvareh, o katerih sanjate.

V času svetih noči posvetimo čim več časa mirnim in tihim dejavnostim, kajti duša spregovori v tišini!

Biodinamiki bomo v času svetih noči zakopali semena

V času svetih noči so energije kozmosa najglobje v zemlji. Zato semena rastlin zakopljemo v zemljo, da tam prejmejo energijo in impulze za novo rast. Semena spravimo v čvrst lesen zabojček ali v dobro zaprte steklene kozarce, da so zavarovana pred vlago, škodljivci in mrazom. Jamo izkopljemo še preden nastopi zimski mraz ali zapade debelejša snežna odeja. Izkopljemo jo na takem mestu, da jo v primeru dežja ali odjuge ne zalije voda. Jama naj bo pol metra globoka, široka in dolga pa toliko, da gre vanjo zabojček s semeni. Jamo pokrijemo z deskami, zemljo ter z listjem ali slamo. Tako pripravljena jama lahko počaka do 24. 12. in takrat vanjo položimo zabojček s semeni in jamo zasujemo. 6. 1. semena izkopljemo in jih do uporabe shranimo na običajnem mestu.

V setvenem koledarju Marije Thun se obdobje svetih noči imenuje obdobje med dvema letoma. Njegova posebnost je tudi ta, da se lunini položaji pred posameznimi ozvezdji hitreje menjavajo in da trajajo navadno samo po en dan.

Za sekanje božičnih drevesc izbiramo dneve za cvet in dneve za plod, prednostno v času za obiranje. Posebej primeren dan je bil 7. 12.

Če ni hudega mraza, lahko v tem času že obrezujemo sadno drevje, vinsko trto in grmičevje.

Ob večjem razvoju glivic skuhamo čaj iz preslice in škropimo po tleh.

Matjaž Jež

Abeceda

Želim narisati Alarno sliko
poiskala bom pisane Barve.
Barve bodo Cvetele na belem platnu
za pomoč bom prosila Čopič.
Da ne bo Dan tako prazen,
bom poiskala Eno tvojo besedo.
Tvoja beseda bo v obliki Fantazije.
Prisluhni, ko bo zaigrala Glasba,
od tam se bo slišal zvok Harfe.
Od daleč se začuti Iskrica tvojega nasmeha
naj se ne izgubi v barvah Jesenskih noči.
Po platnu potuje Krog,
v obliki sladke Lubenice.
Prelila se je Modra,
čuva tvojo Nežno ljubezen.
Na tem zaslonu se pojavijo tvoje Oči
packa pade na Platno.
to je Rdeča.
To je najlepša barva tvojega Srca.
Še vedno se riše slika,
v kateri je skrita Tvoja ljubezen.
Ti si moj pravi Umetnik
Vse barve so se pomešale med seboj.
odpre se Zaslon
tukaj Živijo barve s tvojo ljubeznijo.

Nevenka Brešar

praznično

Čas iskanja notranje svetlobe

Decembrsko jutro se prebuja z rdečo zarjo in kot s sladkorjem okrašeno travo, grmički in drevesi. Otroci oblečeni v tople bunde, plašče, puhaste kape in rokavice ter obuti v malce nerodne zimske čevlje, se z rdečimi lički vsako jutro pogumno odpravijo novim dogodivščinam naproti.

Zimski čas je popolno nasprotje poletja, ko so naši čuti obrnjeni navzven, ko vse v naravi zeleni, cveti, brenči in diši. Zima je čas, ko se zapiramo vase in svoje domove. Narava se v tem času umika in nudi človeškim čutilom čas za počitek. Ko vse prekrije bela snežna odeja, postane tišina zunanje narave še bolj izrazita, vendar pa se pod debelo odejo že pripravlja življenje, ki bo prihodnjo pomlad na novo pognalo.

Tako kot dogajanje pod belo odejo oznanja pričakovanje, je tudi advent čas pričakovanja. Čakanje zahteva potrpežljivost, premagovanje neučakanosti pa daje moč želji, da raste, stopnjuje rahlo napetost, ki najde prijetno

odrešitev v določenem trenutku, ko se dogodek zgodi. Biti potrpežljiv, je ena izmed kreposti, ki naj bi jo otrok živel in si jo privzgajal že v predšolskem obdobju, saj s tem krepi svojo voljo do življenja in bogati lastno osebnost.

Čas pred božičem nam ponuja veliko priložnosti, da skupaj z otroki pričakovanje ovijemo v čarobne nitke ustvarjalnosti. Skupaj lahko pospravljamo in čistimo, saj otroci kot pomočniki pri čiščenju neizmerno uživajo; samo za »delovno obleko« je potrebno prej poskrbeti.

Postopno izdelovanje preprostih okraskov iz slame, voska, papirja, volne, storžkov in drugih materialov lahko postane prijetno družinsko druženje. Tako otroci kot starši lahko pustimo domišljiji prosto pot, ustvarimo nekaj skupnega in okrasimo svoj dom. S tem damo otroku izkušnjo, da lahko sam vpliva na spremembo v svojem okolju in da je to, kar naredi sam, dragoceno in, kar je neprecenljivo, otroku in sebi podarimo trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Tako kot okraski imajo poseben čar in vrednost doma narejena darila. Lahko so preprosta in domiselna: otroška risbica, okrasek za božično drevo, voščilnica, oblepljena in okrašena škatlica, storžek, okrašen kot božično drevo, domača marmelada, piškoti ... Otrokom je tak način obdarovanja zelo blizu, saj so mojstri v iskanju svetlečih kamenčkov, ki jih lahko nalepijo na les, naberejo storžke

in jih povežejo s svetlečo vrvico, pisane kamenčke dajo v kozarec za vlaganje in jih prelijejo z vodo, saj tako njihove barve oživijo. Prav tako lahko kamenčki v kozarčku (brez vode) služijo kot svečnik. Lahko pa se skupaj podamo v čarobni svet peke piškotov, praznič nih kolačev in kruha, kar še posebej nagovori otrokove čute in mu daje občutek domačnosti, topline in varnosti.

Za predšolskega otroka je pomen praznika vezan na zaznavanje počutja staršev in njihove dejavnosti, ki so obenem zrcalo lastnega odnosa do praznika. Način priprave odraslih na praznike in praznovanje sámo tako kaže otrokom naš odnos do drugih ljudi, do nas samih in življenja nasploh.

Otroci dobro čutijo umik narave in iščejo utrinke spokoja in miru v tem hitrem tempu življenja, zato jim v adventnem času v našem vrtcu poskušamo nuditi čim več trenutkov tišine in miru. Njihova igra je v tem času drugačna kot jeseni, ko jih je gnala neustavljiva sila gibanja. Iz pohištva in lesenih stojal si gradijo hišice, si s prijatelji poiščejo kotiček in listajo slikanice, pojejo pesmi in poslušajo pravljice. Samodejno iščejo mir in zavetje in nam kažejo,

da je manj več in da je njihova najljubša igra posnemati resnično delo odraslih, zato skupaj izdelujemo okraske iz česane volne in čebeljega voska, kuhamo božično marmelado, pečemo slastne, dišeče piškote, sušimo jabolka, izdelujemo sveče. S pravimi pomočniki lahko vzgojiteljice opravimo tudi veliko adventno čiščenje igralnic. Otroci na roke perejo oblačila ročno narejenih »pupic«, brišejo prah, pomivajo posodice v kuhinjskem kotičku, pomagajo obešati perilo. Vse dejavnosti vzgojiteljice skrbno načrtujemo, izhajamo iz skupine otrok, njihovih interesov in jih izvajamo v miru, pozornost pa usmerimo v lastno in otrokovo radost do dela in ustvarjanja.

Otroci so naši veliki učitelji, ki nam kažejo čarobnost sveta, v katerem živimo. S hvaležnostjo jim prisluhnimo in si dovolimo doživeti čarobnost tudi mi.

Želim vam čarobne in spokojne praznične dni.

Hadeja Adeva Horvat
vzgojiteljica v Waldorfskem vrtcu Studenček, PE Čarobni vrt v Mariboru

skrb zase

Predlogi in nasveti

Lepo pozdravljeni, sem Marjanca Matvoz, dr. med., ki bi zelo rada pomagala vsem, da bi bil obisk pri zdravniku nepotreben ali pa vsaj prijeten. V naslednjih številkah NO vam bom poskušala podati čimveč praktičnih predlogov in nasvetov s področja medicine.

Tokratni nasvet

Prosila bi vas, da si na list papirja napišete, katera zdravila jemljete. Zapišite si:

- polno ime zdravila,
- koliko miligramov vsebuje,
- koliko tablet določenega zdravila zaužijete na dan,
- v katerem dnevu zaužijete zdravilo.

Primer: aspirin 100 mg, 1 tableta opoldne.

Na koncu lista dopišite tudi alergije, če jih slučajno imate. Pomembne so predvsem alergije na zdravila. List si shranite v denarnico ali torbico in ga imejte ves čas pri sebi. Kadar greste k zdravniku, predvsem k nekomu, ki ni vaš osebni zdravnik, so ti podatki zelo koristni. Če boste sprejeti v bolnišnico, so ti podatki pravzaprav nujni in bi vam ter zdravniku olajšalo delo, če bi jih imeli pri sebi.

Želim vam čimveč zdravja in smeha.

Marjanca Matvoz, dr. med.

skrb zase

Sortnost medu

Med ni enak medu, to dejstvo zaznamo že, ko med okušamo. Akacijev med čebelarja ni enak akacijevem medu čebelarja soseda, še več, znotraj enega točenja se razlikuje tudi med, nabran med panji istega čebelnjaka. Razlikuje pa se seveda tudi med, pridelan v različnih letinah. Večja pestrost je pri cvetličnih in gozdnih vrstah medu, saj je pri teh večja pestrost samega izvora medičine oz. mane. Medu ne delamo po receptu, čebele osnovno surovino nabirajo v naravi in jih ne moremo usmerjati, kam naj letijo. Slovenija leži v srednji Evropi, kjer se stikajo 4 velike evropske geografske enote, in sicer Alpe, Panonska kotlina, Dinarsko gorovje in Sredozemlje. Pestra geološka zgradba, razgibanost reliefa ter dejstvo, da se Slovenija razprostira na 4 biogeografskih

območjih, omogočajo visoko rastlinsko in živalsko pestrost, kar pa posledično vpliva tudi na raznovrstnost medu.

Nastanek medu

Med proizvajajo čebele. Na rastlinah nabirajo nektar ali medičino, ki jo izločajo rastline v nektarijih ali pa pobirajo mano. Mana je izloček posebnih žuželk, ki sesajo rastlinski sok, izločajo pa sladko tekočino, ki jo poberejo čebele. Tako glede na izvor ločimo cvetlični med in med iz mane. Cvetlične vrste medu so svetlejše barve, med iz mane pa temnejše.

Čebele osnovno surovino v medenem želodčku prinesejo v panj, jo obdelajo, zgostijo, dodajo izločke svojih žlez in shranjujejo v satju. Med, kot so ga proizvedle čebele, ne potrebuje dodatne obdelave, čebelar mu ničesar ne doda niti ne vzame.

Osnovna surovina medu v veliki meri vsebuje sestavljene sladkorje, predvsem saharozo. Čebele ji dodajajo encime iz svojih žlez, ki sestavljene sladkorje razgrajujejo do glukoze in fruktoze, ki sta enostavna sladkorja, zato ju naš organizem lahko takoj uporabi kot vir energije. To je tudi vzrok, da je med boljši vir energije kot konzumni sladkor. Med tako vsebuje največ fruktoze, nekaj manj glukoze in malo saharoze, v manjši meri pa lahko med iz mane vsebuje tudi polisaharide. Razmerje sladkorjev je najbolj odvisno od vrste medu. Ker je fruktoza bolje topna v vodi kot glukoza, med z več fruktoze počasneje kristalizira, tisti z več glukoze pa hitreje. Tako bo cvetlični med kristaliziral veliko prej kot npr. akacijev.

Če vam je med kristaliziral, nikar ne bodite nejevoljni. Lahko ste prepričani, da ste kupili naraven, kakovosten med. Kristalizacija

medu je namreč popolnoma naraven pojav, ki se pri medu zgodi prej ali slej in ne povzroča nobenih kemičnih sprememb medu in ne vpliva na njegovo kakovost.

Kristaliziran med utekočinimo na vodni kopeli, s tem da temperatura medu ne sme presegati več kot 40 °C. V nasprotnem primeru se bodo v medu poškodovale ali celo uničile nekatere njegove sestavine, kot so encimi, hormoni, vitamini ... Med bo izgubil biološko vrednost, še vedno pa bo uporaben kot sladilo. Zato ga tudi, če želimo, da se bo ohranila njegova biološka vrednost, ne damo v vroč čaj. K različnim jedem (omakam, zelenjavi, mesnim jedem), ki jih pečemo, kuhamo, ga dodamo predvsem zato, ker bodo dobile posebno svojevrstno aromo.

Vrste medu

Vrste medu so dobile imena po rastlinah, na katerih čebele nabirajo medičino oz. sladke sokove. Te so pri nas akacija, lipa, smreka, hrast, kostanj, hoja, oljna ogrščica, žajbelj, ajda ... In od tod tudi toliko različnih vrst medu: akacijev, lipov, smrekov, kostanjev, hojev, regratov ...

Čebele ne nabirajo surovine samo na eni rastlini in večkrat se zgodi, da med nima tipičnih značilnosti določene vrste, v tem primeru ga lahko označimo kot cvetlični med ali med iz mane oz. gozdni med.

Najbolj milega okusa je **akacijev med**. Barva tega medu je od skoraj brezbarvne do slamnato rumene barve. Ker je blagega vonja in arome, je odlično sladilo za čaj, kavo, kosmiče, pijače, pripravo sladoleda. Cvetnega prahu je v akacijevem medu malo. Kristalizira zelo počasi.

Prijetno po svežini, lipovem cvetju, mentolu diši **lipov med**, ki je svetlo rumene do svetlo jantarne barve z zelenim odtenkom. Lahko je nektarnega ali maninega izvora. V prvem primeru hitro kristalizira, če je po izvoru manin, pa se to dogaja počasi.

Če vam je všeč bolj močan, grenak okus, potem je za vas pravi **kostanjev med**. Ta je rjave, jantarne barve, vonj je oster, trpek. Grenko aromo mu daje velika količina kostanjevega cvetnega prahu, kar mu daje posebno vrednost.

Kadar govorimo o medu iz mane, največkrat pomislimo na hojev in smrekov med.

Smrekov med je rdeče-rjave barve, diši bolj nežno po smoli, aroma je po sirupu smrekovih vršičkov, zeliščnih bombonih. Včasih hitro kristalizira.

Kadar nabirajo čebele mano večinoma na jelki, pa takemu medu rečemo **hojev med**, ki je temno sivo-rjave barve z zelenim odtenkom. Diši po smoli, dimu. Aroma

je po smoli, po karamelu, zažganem sladkorju, svežem lesu iglavcev, sirupu smrekovih vršičkov. Kristalizira počasi, v velike kristale.

Med ni enak medu, razlike je možno znanstveno dokazati, zato ne pričakujte, da bo letošnji gozdni med takšen, kot je bil lanski. Med pač takšen je. Pester.

Za konec

Ljudje že od nekdaj uporabljamo med in druge čebelje pridelke. Med je bil tisočletja edino sladilo, pozneje pa so raziskovalci našli v medu še veliko drugih snovi, ki so koristne za človeka. Za ljudstva starih civilizacij je imel magično moč in je bil cenjen kot zdravilo. Izjemno so ga cenili tudi v starem Egiptu. Uporabljali so ga kot darilo vladarjem, saj so darilne posodice z medom našli v grobovih faraonov, znali pa so pripravljati celo medico.

Kakovostne sheme medu

Dandanes imamo porabniki možnost nakupa različnih živil, vse bolj pa smo pozorni tudi

na način pridelave in kakovost živil, ki jih uživamo. Splošno znano je, da je priporočeno uživanje hrane iz domačega, lokalnega okolja, s čimer prispevamo k ohranjanju domačega kmetijstva. Pomemben del kmetijstva je tudi čebelarstvo, katerega najbolj znan in razširjen pridelek je med. Naravne danosti v Sloveniji čebelarjem omogočajo pridelavo sortnega medu, ob upoštevanju dobre čebelarske prakse pa lahko čebelar pridela ter ohrani kakovosten in varen med, tak, kakršnega so proizvedle čebele. Na področju medu pri nas poznamo **ekološki med** in 3 zaščite **geografskega poimenovanja** medu, in sicer Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo, Kočevski gozdni med in Kraški med z zaščitenim geografskim poreklom.

Z nakupom takega medu je porabniku zagotovljena višja kakovost pridelka, saj so za pridelavo tovrstnega medu postavljena strožja merila kakovosti kot v državnem Pravilniku o medu. Poleg tega je tovrsten med izpostavljen dodatnemu nadzoru, zagotovljena je njegova sledljivost tako rekoč od cveta do kozarca, znan pa je tudi njegov izvor, saj mora biti tako pridelan kot tudi polnjen in skladiščen na območju RS.

Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo prepoznate po unikatni prelepki, na kateri je jasno označeno, da gre za Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo. Prelepka vsebuje simbol EU, ki označuje zaščiteno geografsko označbo, opremljena pa je tudi s serijsko številko, ki zagotavlja sledljivost vsakega kozarca medu posebej.

Mag. Andreja Kandolf Borovšak
svetovalka za zagotavljanje varne hrane

skrb zase

Srečanje Skrb za zdravje z zdravstveno postajo Mislinja

Ker se Zdravstveni dom Slovenj Gradec (ZD SG) zaveda pomena vzgoje za zdravje, katere namen je informirati in motivirati posameznika ali skupino v skrbi za svoje zdravje, je 7. 12. v mali dvorani v PC Lopan v Mislinji, pod okriljem Občine Mislinja, organiziral srečanje z naslovom: Skrb za zdravje z Zdravstveno postajo Mislinja.

V ZD SG z različnimi preventivnimi programi zdravstvenega

varstva omogočamo posamezniku pridobivanje znanj, oblikovanje stališč in vedenj za zdrav slog življenja. S tem želimo opozoriti, da je potrebno zdravje krepiti skozi celo življenje.

Tudi v Zdravstveni postaji Mislinja, ki deluje v okviru ZD SG se zavedamo pomena ohranjanja zdravja. Z našimi dejavnostmi, projekti in akcijami spodbujamo odgovorno skrb posameznika in celotne skupnosti. Usmerjeni smo k boljši informiranosti in opolnomočenju ljudi za aktivno sodelovanje.

Zdravstvena postaja Mislinja kot enota ZD SG je bila ustanovljena l. 1955 in je sprva delovala v utesnjenih prostorih na Šolski cesti. L. 1975 se je enota preselila v nove prostore pritličja stanovanjskega bloka v Šentlenartu. Dogodek je bil za zdravstvene delavce in za ljudi v kraju velikega pomena. Kraj je pridobil 2 splošni ambulanti, laboratorij, patronažno in babiško službo, delovala je posvetovalnica za žene in otroke. Zaposleni so poleg kurativnega dela opravljali tudi preventivno delo. Leto kasneje (1956) je v kraju z delom pričel tudi zobozdravnik, približno 40 let pa aktivno deluje tudi šolsko zobozdravstvo.

Danes je zdravstvena postaja Mislinja del ZD SG, ki ga vodi direktorica Marjeta Vaupot. Skupaj z zasebno dejavnostjo v skladu s sedaj veljavnimi normativi skrbi za zdravstveno stanje 4.700 občank in občanov občine Mislinja.

Po pozdravnih govorih direktorice ZD SG Marjete Vaupot, župana Bojana Borovnika in pomočnice direktorja za zdravstveno nego Danice Repas smo pričeli s predstavitvijo različnih preventivnih programov zdravstvenega varstva, ki jih ZD SG izvaja za občane občine Mislinja.

Irena Sovič, dipl. m. s. s specialnimi znanji je predstavila vlogo diplomirane medicinske sestre, ki opravlja delo v referenčni ambulanti Boštjana Birka dr. med., spec. druž. med. Področje njenega dela je preventivna dejavnost, zdravstvena vzgoja in spremljanje bolnikov s kroničnimi obolenji. Cilj dela v referenčni ambulanti je celostna obravnava pacientov in opolnomočeni pacienti.

Delo in programe Zdravstveno vzgojnega centra SG je predstavila Katarina Krenker, dipl. m. s. s specialnimi znanji s področja promocije zdravja in preprečevanja kroničnih nenalezljivih bolezni v primarnem zdravstvenem varstvu.

Ker bolezni zob, zobna gniloba, obolenja obzobnih tkiv in nepravilnosti v razvoju čeljusti izzovejo patološke spremembe, ki negativno vplivajo na zdravje smo prosili Željka Lapića, dr. stomatologije, da nam je osvetlil pomen zobozdravstvene preventive, kot sestavnega dela promocije zdravja in preprečevanja bolezni.

Spoznali smo tudi vidik pomena telesne dejavnosti za krepitev zdravja. Primož Zlatar, dipl. fizioterapevt, je v letošnjem letu na novo zaposlen v ZD SG. Ukvarja se s preventivno fizioterapijo tako odrasle populacije kot otrok.

Patronažne medicinske sestre so v skrbi za zdravje populacije in kot pomoč ljudem nepogrešljive. Vključujejo se v družino ob rojstvu otroka ter skrbijo za zdravje ljudi skozi vsa razvojna obdobja, vse do smrti. Skrbijo za družine v času zdravja in bolezni v vseh okoljih, kjer družine živijo, delajo in preživljajo svoj prosti čas. Delo patronažnih medicinskih sester na zdravstveni postaji Mislinja sta nam predstavili Anita Smagej, dipl. m. s. in tudi večletna promotorka zdravja v okviru programa Svetovanje za zdravje ter Martina Hain, diplomirana babica.

Vzgoja za zdravje je še posebej pomembna v otroštvu in mladostništvu, ko potekajo intenzivni telesni, duševni in socialni razvoj. Spoznanje, da je zdrave življenjske navade lažje privzgojiti in preprečiti slabe kot pa ukrepati, ko postanejo že ustaljene, nam narekuje potrebo po izvajanju sistematične vzgoje za zdravje pri otrocih in mladostnikih. Aktivnosti, ki se izvajajo v okviru preventivnega zdravstvenega varstva otrok in mladine je predstavila Mateja Učakar, mag. zdr. nege.

Vedenje, da zdravnika in zdravstveno ustanovo najpogosteje obiščemo šele takrat, ko nas nekateri znaki, težave spodbudijo k temu, je žal pogosto prisotno in splošno znano. Vzroki za to so lahko zelo različni. Najpogosteje je to nek strah pred neznanim, pogosto se izgovarjamo, da nimamo časa, da nismo seznanjeni, da tega ne rabimo.

Srečanje smo zaključili z mislijo, da ZD SG s svojimi preventivnimi programi omogoča, da lahko občani občine Mislinja pridobijo ustrezne informacije, kako spremeniti svoj morebitni nezdrav življenjski slog z različnimi preventivnimi programi. Pomembno pa je, da se preventivnih programov udeležijo in zavedanje pomena, da tisto, česar se naučimo v okviru promocije zdravja, postane tudi naše vedenje ne le znanje.

Mateja Učakar, mag. zdr. nege
moderatorka dogodka

skrb zase

Nakupovalna norija

V teh dneh so zagotovo najbolj obiskane »prireditve« obiski prodajaln vseh vrst. V vseh večjih mestih in krajih so v zadnjih letih zrasli ogromni nakupovalni centri, ki vabijo k obisku z mega akcijami, s katerimi naj bi prihranili do polovice cene željenih izdelkov. Ljudje seveda poleg akcijskih artiklov »nujno« potrebujemo še vsaj pol velikega nakupovalnega vozička, pa čeprav imamo večino vseh teh stvari že doma. Zanimivo je opazovati, kako ljudje hitijo v trgovino, tam do vrha napolnijo svoj voziček, nato po možnosti godrnjajo nad prodajalko, ki se za svojo borno plačilo trudi kar najhitreje izračunati znesek stranki, saj za njo v vrsti že stojijo novi »kamioni« izdelkov. Vsemu temu bi lahko rekli nakupovalna norija. Se še kdo spomni trgovin, kjer je imel prodajalec vse artikle na dosegu roke, na polici za seboj? Se še kdo spomni, kako so bile trgovine ob sobotah odprte do 12.00, v nedeljo pa zaprte? Referendum o odprtju trgovin ob nedeljah je bil pač nebodigatreba in edini cilj trgovcev je bil, kako javnost prepričati, da se je večina odločila napak in morajo trgovine ostati odprte. Seveda smo temu sledili tudi potrošniki, saj so nas z različnimi zvijačami zvabili v trgovine tudi ob nedeljah in tako je za nekatere ljudi pohajkovanje po trgovinah postalo način življenja med prostimi dnevi. Vse to postane v decembru še bolj intenzivno. Ljudje norimo iz trgovine v trgovino, nakupujemo vse potrebno in nepotrebno in čeprav vsi govorijo o tem, da je gneča prevelika in za praznike ne gredo več v trgovino, da so nakupili že vse potrebno, je tudi na silvestrovo v trgovinah še vedno kaos, ljudje še vedno iščejo vse potrebno za silvestrsko večerjo. Prepričan sem, da bi bili za silvestrovo lačni, če bi si trgovci vzeli pravico in zaprli vrata trgovine. Morda bi bilo dobro letošnje praznike izkoristiti za druženje z ljudmi, s svojimi sorodniki, sosedi in znanci, da se ne bomo z njimi srečevali samo v vrsti pred blagajno v trgovini.

Aleš Rakovnik

podjetniške izkušnje

Zadovoljna stranka je moj uspeh

Ideja o lastni mesnici ni vzklila čez noč, saj sem si pred dokončno odločitvijo o samostojni poti že kar nekaj časa predstavljala sebe kot šefa sami sebi. Vendar se je porajalo vprašanje o zmožnostih. Bom zmogla? Kaj bodo rekli ljudje, ko bodo videli žensko v mesnici? Me bodo sprejeli za svojo?

A vse dvome sem dala na stran ter sprejela odločitev – pustiti službo in se podati na samostojno pot. Že takoj smo naleteli na prvo težko odločitev, in sicer, v katerem kraju odpreti mesnico, a ko smo si ogledali vse poslovne prostore (takrat na razpolago), odločitev ni bila težka. In tako smo se odločili za Mislinjo, ker je bila to dobra lokacija in tam je že nekoč bila mesnica, v kateri so stranke rade kupovale meso. Hitro so se začela obnovitvena dela: od menjave oken, vrat, ploščic in še bi lahko naštevali, ker je pač bilo potrebno urediti prostor tako, da se v njem lahko prodaja meso. Končno pa je 17. 8. 2013 napočil čas otvoritve, otvoritve moje mesnice, ki sem jo izpeljala s pomočjo mojih najbližjih; in tako se je začelo moje poslovanje.

Seveda se je bilo potrebno sestati, pogovoriti in pogajati z vsemi dobavitelji in izbrati le najboljše, saj je bil cilj prodajati le slovensko meso: vzgojeno in vzrejeno izključno v Sloveniji. Kakovost, varnost in sledljivost so zaščitni znak za prodajo mesa v moji mesnici. Že kot rejci mesa se kmetje namreč zavedajo, da je prehrana temeljni dejavnik zdravja ljudi, zato mora biti pridobljena in pridelana s spoštovanjem do naravnega okolja in ustvarjanjem prijaznih razmer vzreje živali.

Obsežna strategija nadzora celotne prehranske verige, torej od rejca do potrošnika, temelji na sistemu sledljivosti, ta pa zagotavlja varnost potrošniku s celovitim nadzorom od vzreje do krožnika.

Slovensko kuhinjo odlikujeta izredna pestrost naravno pripravljenih jedi in še daleč od tega, da bi jo lahko oklicali za enostavno. Ker rada ustvarjam ter preizkušam nove recepte in hkrati obujam stare slovenske koroške jedi, sem se odločila za izdelavo nekaterih izdelkov. Med njimi so najbolj zaželene kašnate klobase in mežerli, ki jih delam po receptu moje babice. Različne generacije iščejo tovrstne izdelke, mnogi nimajo več domačih kolin in ne pripravljajo kašnatih klobas več sami, ostaja pa hrepenenje po starih časih, ko so to pripravljali njihovi dedje in starši. Mežerli je stara koroška jed in že med mnogimi pozabljena, tako pa sem jim obudila spomine in okus. Vesela sem, ko me stranke nenehoma kličejo in naročajo mežerli. Dobim veliko pohval, hkrati pa se zavedam, da so zadovoljni, saj je to razvidno že iz števila naročil.

Ob različnih praznovanjih strankam ponudim skrbno pripravljen biftek, ki je zelo dobrega okusa.

Ponosna pa sem na mojo spretnost pri izkošičevanju celega piščanca, ne da bi mu kje prerezala kožo; potem ga napolnim z nadevom in ko je pečen, ga lahko poljubno razrežemo, saj v njem ni kosti. Na isti način polnim tudi piščančja bedra in peruti. Vse izdelke pripravljam dnevno, kar pomeni, da se delo začne že zgodaj zjutraj, da so izdelki ob odprtju mesnice že pripravljeni. Kar mi ne uspe narediti pred odprtjem, delam sproti, tako da je treba včasih na kakšen izdelek tudi kakšno minuto počakati, ampak le tako lahko strankam zagotovim vedno sveže in okusne izdelke. V zimskem času, ko je na voljo že kislo zelje, se pripravlja tudi sarma. Ker zagovarjam lokalne podjetnike, sem se odločila za nabavo

postrvi od koroškega ribogojca iz Bistriškega jarka z Mute. Stranke so bile nad mojo novostjo v ponudbi navdušene, saj tako lahko v Mislinji kupijo sveže ribe, ki so na voljo od petka do nedelje.

Ker pa je sedaj čas kolin, strankam ponudim v nakup vse potrebno za domače koline, tako lahko pri nas kupijo meso, kockano slanino, črева, ovoje za salame, vrvice, začimbe, mesarsko sol ...

Res je, da samostojna podjetniška pot ni lahka, a sem zelo

vesela, da so me ljudje v Mislinji tako dobro sprejeli. Verjamem, da je moj trud in delo poplačano s tem, ko se stranke vedno znova vračajo v mesnico. Vsem strankam sem na razpolago od 6.30 do 17.00 od torka do petka, v soboto in nedeljo pa od 6.30 do 13.00. Za vsa naročila pa sem dosegljiva tudi izven delovnega časa na 041 295 763.

Hvaležna sem svojim kupcem, da lahko gradim poslovno pot, hkrati pa se zavedam, da je le zadovoljna stranka moj uspeh.

Irena Matves
Mesnica Mislinja

m l a d . s i

Otroška delavnica v Galeriji Kavka – Tisnikarjeva rojstna hiša

Da bi lažje dočakali veseli december, smo se zadnji torek v novembru v Galeriji Kavka lotili izdelave voščilnic v kolažnem tisku.

Spoznavanje nove tehnike je otroke tako navdušilo, da so pozabili na čas in nekateri bi še kar ostali ... Nastalo je ogromno zanimivih voščilnic. Ob piškotih in toplem čaju je kar vrelo od ustvarjalnosti!

Delavnico je organiziralo KD Jože Tisnikar Mislinja, za strokovno izvedbo je poskrbela likovna pedagoginja Maruša Aberšek, jaz pa sem poskrbela za koordinacijo in tehnično izvedbo.

Doroteja Stoporko

k o l u m n a – o n a p i š e

O imitaciji človečnosti

»Če si ustvaril zaveden stroj,« je Caleb odgovoril Nathanu, »to ni človeška zgodovina. Je zgodovina bogov.«

Enačenje z bogovi je človeški sebični duši že od nekdaj dobro delo. Kar je – v diskurzu virtuoznosti – precej razumljivo: umetnik v svoji kreaciji zmeraj odseva najprej sebe. Odkar se je prvi človek vprašal: »Kdo sem?« in odkar mu je drugi človek odgovoril:

»Zakaj sem tu?« se véliko, edinstveno človeštvo sprašuje po smislu svojega obstoja in išče bližnjice do odgovora. In tu se rodi človek-bog, zavedna mesna štruca z vprašljivo svobodno voljo, tako prepričana v svojo pomembnost, da pokolje vse, kar opozarja na njeno primitivnost.

Caleb se v filmu Ex Machina metaforično naslanja na »čudež« kreacije človekovega bistva: zavestne inteligence. V modernem svetu s tolikšnim napredkom znanosti in tehnologije bi bilo domala nemogoče dvomiti o izpopolnjenosti imitacij človeške anatomije do potankosti. Posnemati kost, oko, kožo, srce so danes vprašanja materiala in detajlov, ne pa izvedljivosti. Tudi imitacija človeškega izražanja in vedenja napreduje iz dneva v dan in se povsem normalno integrira v naš vsakdanjik. Vse od piškotkov na spletnih straneh, preko Siri in Cortane, pa do vsega, kar nosi pred imenom naziv »pametno« (pameten telefon, pameten avto, pametna televizija ...), sugestira spomin, učenje, participacijo in subjektivno izkušnjo – osnovne aspekte zavesti. Pa vendar, največja razlika vedno ostaja med 0 in 1. Med imitacijo zavesti in zavestjo samo. Ne glede na to, v kolikšni meri se s posnemanjem približamo zavesti, je do stvaritve dejanskega, samozavednega bitja še velik prepad. Tam leži odgovor na vprašanje, kaj zavest dejansko je, iz česa je sestavljena in kaj jo simulira.

Za vrednotenje procesov pridobivanja znanja v kognitivni domeni poznamo v praksi Bloomovo taksonomijo, set hierarhičnih modelov, s katerimi preverjajo procese učenja že pri učencih v osnovnih šolah. Taksonomija piramidno razvršča kategorije procesa

od spomina do kreacije, stopnje pa z lahkoto apliciramo na potencialno inteligentnost zavednega biološkega robota, biota: medtem ko je človeško razmišljanje mreža odzivnih receptorjev, s katerimi nova znanja razumemo, analiziramo, apliciramo in vrednotimo, se našim pametnim telefonom zatakne že pri stopnji razumevanja, saj delujejo le na podlagi vnaprej sprogramiranih algoritmov. Na tej točki nas pri razvoju umetne inteligence omejuje zgolj lastno, človeško znanje, ki pri dotičnem področju še ne more, ironično, ravno prek stopnje razumevanja tematike.

In kolikšno vlogo igra pri zavesti čustvena domena? Ali je prepoznavanje in izražanje čustev sploh del samozavedanja ali gre zgolj za primitivne telesne odzive na okolje? Gre za aspekt, ki je v kontekstu UI razumljivo strašljiv. Ljudje svoje odnose z drugimi ljudmi gradimo na podlagi občutij in zmožnosti, da jih prepoznamo. Ker gre pri tem za dobršno mero intime, na kateri so grajena cela naša življenja, smo zasebnost čustvovanja navajeni braniti kot nekaj izključno instinktivnega, edinstvenega, človeškega. A človeškost je tako kontroverzna zgolj zaradi dejstva, da si človek interpretira svojo zavest kot nekaj dovršenega, nadzorovanega in unikatnega. Hipokrizija se kaže že v odnosu do samih sebe, saj si z lastnimi primeri dokazujemo ravno nasprotno. Delinkventni izgredi, politične kampanje, resničnostni šovi – vseskozi kažejo neprekosljivo zmožnost inteligentnega človeka, da se obnaša kot ovca na pašniku. Sledljivo, prilagodljivo, predvidljivo. In kaj to govori o intimi človeških interakcij? Da ne zaupamo človeku, ki je prijazen, temveč zaupamo človeku, ki se prijazno obnaša. Tako prepoznavanje kot izražanje čustev je naučeno, še intimnejši procesi čutenja, ki se dogajajo v naši notranjosti, pa so zgolj delo naših internih organov.

Mnogo je aspektov zavesti, katerih ovire bo v procesih razvoja UI še potrebno premostiti. Vsi pa bolj kot vprašanja posthumanistične prihodnosti trenutno zadevajo dvome o »svetosti« življenja nas samih. Začne se pri dejstvu, da smo daleč od unikata. Smo le nekdo od mnogih. Predstavljamo sliko, preveliko, da bi jo lahko tudi videli. Smo nekaj predvidljivega, kar ne pozna lastnega smisla, bistva, poslanstva. Nič od naštetega niti nakazuje ne, da smo v katerem koli kontekstu hkrati tudi »sveti« in pomembni. Preprosto se nismo pripravljeni soočiti z realnostjo, v kateri kot vrsta postajamo povsem nerelevantni. Še pomembnejši vidik, ki zadeva »svetost« človeškega življenja, je prevrednotenje njegovega konca: ob zmožnosti stvaritve življenja samostojne osebe, ki ni več tradicionalna, se »čudež rojstva« porazgubi. Pojavi se »čudež obstoja«, mi pa lahko gremo svojo svetost namesto z bogovi primerjat kar s plenicami za enkratno uporabo, saj postanemo kot umrljiva sorta v prvi vrsti nazadnjaški.

Naša interpretacija posthumanistične prihodnosti kot oddaljene fantazije je predvsem pogojena

z dojemanjem zavednih biotov kot stopnje v razvoju robotike, medtem ko gre pravzaprav za stopnjo v evoluciji človeka. Stoletja adaptacij na okolje so omogočile človeku, da je pričel okolje prilagajati sam sebi. Instinkt in nagon sta se izgubila pod konformističnimi praksami relaksacije za zabavo in od *Homo Sapiens Sapiensa* dalje se ne razvijamo več v trtici in prstih na nogah, temveč znotraj svojih glav. Omejeni z daljšajočim se rokom enkratnih življenj prenašamo, ohranjamo in nadgrajujemo znanje, ki se nam zdi pomembno. Evolucijsko je nadgradnja nas samih v osebe, sposobne daljšega življenja, hitrejše odzivnosti in racionalnejšega razmišljanja, edina logična.

A širša javnost pristopa do te tematike s predvidljivim korakom negativizma. Strah je upravičeno prisoten vedno, ko se človeštvo ob novostih sooča z večjimi vprašanji, slednja pa pri tem povzročajo že od antike neobvladljivo revolucijo. Scenariji strahu iz leta v leto fokus obračajo bolj in k človeku samemu – od histerije pred terorjem »vzpona robotov«, ki nas nadvladajo kot v Matrici ali Terminatorju (in ostalih 1000 filmih, ki nakazujejo, da bi se to definitivno zgodilo), smo kazalec v zadnjem času končno usmerili proti sebi. Prihodnost ni odvisna od tega, kaj so oni. Odvisna je od tega, kdo smo mi.

In kdo smo? V Schrödingerjevem vesolju je vse, kar obstaja, živo in vse je mrtvo. Na nas je le, da življenje redefiniramo. Širen prostor-čas daje le 2 opciji: ali je pomembno vse, ali pa sploh nič in zavest igra ključni faktor v iskanju smisla človeka in človečnosti. V kolikšni meri smo logična posledica in v kolikšni meri zgolj stranski produkt? Skozi razpiranje tančic človeškega samozavedanja hkrati iščemo svoje bistvo in strah nas je, da ga bomo našli, ker obstaja velika možnost, da v tej zgodbi nismo heroj. Morda smo le dobro prestali lasten Turingov test.

Morda – ga pa še nismo.

Neža Oder

društveno dejavni

Vojaška strokovna ekskurzija

Območnega združenja slovenskih častnikov Mislinjske doline

OZSČ Mislinjske doline združuje častnike, podčastnike, vojake in druge osebe s področja občin Slovenj Gradec in Mislinja. Združenje deluje na področju obrambnih in samozaščitnih dejavnosti, domovinske vzgoje, ohranjanja tradicije NOB in osamosvojitvene vojne in skrbi za sodelovanje s Slovensko vojsko.

MORS je Združenju dodelilo status društva, ki deluje v javnem interesu na področju obrambe in med drugim izvaja tudi vojaška strokovna usposabljanja svojih članov.

24. 9. smo člani OZSČ Mislinjske doline v skladu z letnim načrtom izvedli vojaško strokovno ekskurzijo v Pomurje.

Obiskali smo 6. Mednarodni sejem obrambe, zaščite in reševanja, SOBRA 2016 v Gornji Radgoni. Na sejmu so predstavljali opremo in institucije, ki zagotavljajo obrambno pripravljenost, varnost državljanov, zaščito in reševanje pri naravnih in drugih nesrečah. Praktično so prikazali nekatera znanja pripadnikov teh institucij. Tako smo se udeleženci seznanili z nekaterimi novimi sredstvi in načini izvajanja varnosti in zaščite.

Zatem smo obiskali Vojašnico Murska Sobota. Tu so nam predstavili enoto, ki na tem območju izvaja naloge civilno-vojaškega

sodelovanja. Sodeluje z nosilci civilne obrambe v zaščiti in reševanju ter nudi pomoč ob naravnih in drugih nesrečah.

Po vojaških strokovnih ogledih smo obiskali še Porabje. Tukaj živeči Slovenci so nas seznanili z več različnimi zanimivimi obrazi tega območja. Ozemlje je bilo skozi zgodovino priča mnogim vojnam, zato so tu ostale sledi tako slavnih kot tudi žalostnih dogodkov. Seznanili so nas z njihovo kulinariko, neokrnjeno naravo, raznolikostjo, naravno in kulturno dediščino, posebej pa smo bili očarani nad gostoljubnostjo ljudi, ki živijo na tem območju.

Dan je zaradi pestrega programa hitro minil. Polni novih spoznanj in lepih vtisov smo se vračali proti domu.

Konrad Javornik

društveno dejavni

Skupina starih ljudi za samopomoč
Jesen iz Dovž – 20 let delovanja

Začetki skupine Jesen iz Dovž in danes

Prva voditeljica naše skupine je bila Franja Sinreih. Odločila se je, da zbere nekaj starejših žensk v naši vasi in ustanovi Skupino starih ljudi za samopomoč. Poslala je vabila starejšim ženam v vasi in nas povabila na 1. srečanje. Žal, ni prišla nobena. Franja ni izgubila upanja in nas je ponovno povabila. Pričele smo »kapljati« skupaj, a v majhnem številu. Do naslednjega srečanja smo se same dogovorile, da gremo in vidimo, kaj se dogaja. Tako nas je bilo naslednjič že toliko, da smo tudi v naši majhni vasi ustanovile skupino, ki smo jo poimenovale Jesen.

Postale smo ena izmed prvih ustanovljenih skupin Starih ljudi za samopomoč v Sloveniji in smo postale članice koroškega Medgeneracijskega društva Lučka, Ravne na Koroškem pod vodstvom Zmage Prošt. Za nami so še nastajale manjše skupine po Koroškem, ki so si nadele različna imena. Za ime naše skupine Jesen smo se odločile, ker smo že tudi me v »jeseni svojega življenja«.

Naša Franja se je zelo trudila, da je dobila kaj denarja od Občine Mislinja, pa še od kakšnega podjetja, uredila je tudi kakšen prevoz s kombijem za nižjo ceno in tako smo lahko šle na izlet, na ogled kakšne razstave, skupaj smo praznovale rojstne dneve, se srečevale še z ostalimi skupinami na Koroškem ipd. Veliko nam je pomagal tudi Franjin mož, a je žal prekmalu umrl. Zelo smo mu hvaležne za vse, k čemur je pripomogel, da smo se imele lepo. Po smrti moža se je Franja preselila v Slovenj Gradec in še vodila našo skupino, a žal se je čez nekaj časa od nas poslovila. Težko smo se od nje poslovile, saj smo skupaj doživele veliko lepih stvari. Franja nas je vodila od l. 1996 pa vse do l. 2002. Franja, hvala Ti!

Čez nekaj časa smo dobile novo voditeljico Urško Volmajer, za njo Petro Skaza in nato še Violeto Potočnik Krajnc. Moram pa povedati, da smo se imele z vsemi voditeljicami lepo. Dobivale smo se enkrat tedensko. Na začetku delovanja skupine nas je bilo že 14 članic, z leti pa se je naše

število zmanjševalo in sedaj nas je ostalo samo še 6. Za vedno so nas v tem času zapustile naše prijateljice (članice), saj so bile že v letih. Izguba dobrega prijatelja je vedno težka.

Od februarja 2012 imamo zopet novo voditeljico Olgo Detela, ki nas kar »crklja«. Ko se odločimo, da gremo kam na izlet, nas naloži v svoj avto in nas odpelje kam na lepše, pa se imamo zopet lepo.

Draga naša Olga, srčna Ti hvala, ker si za nas vzameš čas in nam podariš veliko lepih trenutkov s svojim smehom in dobro voljo. Želimo si, da bi nas še dolgo vodila in razveseljevala s svojo pozitivno energijo in še kdaj kakšen evro »sfehtaš« za nas. Vesele smo, da si z nami.

»Tvoje bice«

Marica Planinšec, dolgoletna članica skupine Jesen Dovže

društveno dejavni

Naših deset let

Deset let v človeškem življenju pomeni rojstvo, postavitev na lastne noge, preživeto obdobje vrtca, spoznavanje abecede ...

Društvo pa mora takoj shoditi, zaživeti in delovati. Veseli smo, da nam je to uspelo.

Društvo invalidov Mislinja je septembra 2006 ustanovila skupina zavzetih ljudi z večletno želje po samostojnosti. V oktobru 2006 smo dobili odločbo o registraciji. Takrat nas je bilo 360 članov in pričeli smo z aktivnostmi za izvolitev organov društva in pripravo planov in to potrdili na zboru članov v februarju 2007.

Društvo mora imeti svoj prapor, treba je bilo zbrati sredstva zanj. Razvili smo ga junija 2007.

Istega leta smo dobili od Občine Mislinja prostore za delo društva.

Število članov je naraščalo in obstoječa počitniška enota v Podčetrtku je bila premalo, da bi lahko vsi dopustovali v njej. Začeli smo z aktivnosti še za eno, večjo počitniški enoto in jo l. 2009 zgradili. Delali smo sami, s prostovoljci, na pomoč pa so nam priskočili tudi mislinjski mojstri.

V društvu so bili tudi težki časi. Soočali smo se s težko boleznijo predsednika Jerneja. Imel je še veliko načrtov in idej za društvo, a žal je bila bolezen močnejša in 6. 11. 2011 smo se od njega poslovili.

Naslednja leta smo trdo delali in v l. 2014 kupili še počitniško enoto v Ankaranu.

V vseh 10. letih smo skrbeli za naše člane, vsako leto smo organizirali po 4 izlete. Slovenijo smo prepotovali po dolgem in počez, pokukali pa smo tudi v sosednje države.

Posebno skrb smo posvetili socialno šibkim članom in težkim

DRUŠTVO INVALIDOV MISLINJA

invalidom. Spomnili smo se jih s pisanko in novoletnim darilcem. Večkrat na leto smo jih obiskali in jim po svojih močeh pomagali.

Invalidom in njihovim problemom smo se posvetili tudi na vsakoletni prireditvi ob mednarodnem dnevu invalidov v decembru.

Trenutno je v društvo včlanjenih 610 članov, delo pa opravlja 21 aktivnih članov Upravnega odbora prostovoljno in s svojimi prevoznimi sredstvi. Njim gre zahvala, da vse to zmoremo in naredimo.

Posebna zahvala gre tudi Občini Mislinja, ki nam je zagotovila prostore in nas pri aktivnostih podpira, v okviru razpisov pa tudi financira.

Brez podpirajočega okolja tudi proslave ob naši 10-letnici ne bi mogli speljati. Zato prisrčna hvala vsem nastopajočim za lep večer. Hvala tudi ostalim, ki so nam pri proslavi pomagali.

Kristina Zupanc

društveno dejavni

Novo vozilo GVC 16/25
PGD Dolič-Šentflorjan

Člani in članice PGD Dolič-Šentflorjan smo po dobrem letu premora od takrat, ko smo uradno predali namenu naš novi gasilski dom, pred novim velikim projektom. Zamenjati moramo naše vozilo s cisterno TAM 190, ki se bliža starosti 30 let. Vozilo je sicer dobro ohranjeno in naši strojniki lepo skrbijo zanj, vseeno pa se z leti strošek popravil povečuje, prav tako po gasilski plati ni primerno vozilo za glavno napadalno vozilo društva. Skladno s planom investicij, ki ga je pripravilo občinsko poveljstvo pod vodstvom občinskega poveljnika Zdravka Sešla in so ga potrdila vsa 3 društva v občini, je naše društvo v mandatnem obdobju 2014–2018 na vrsti za zamenjavo vozila s cisterno z novim vozilom GVC 16/25. V tem obdobju je torej potrebno izvesti nabavo vozila in izdelavo gasilske nadgradnje na vozilu. Tako so aktivnosti glede nabave stekle v začetku letošnjega leta, ko smo določili odbor za nabavo vozila, ki ga vodi predsednik društva. Ocenjena vrednost projekta je 220.000 €, pri nakupu vozila je Občina Mislinja prevzela

polovično breme, za kar se moramo zahvaliti županu in svetnikom. Vseeno pa ostaja na plečih društva ogromno breme zbiranja 2. polovice potrebnih sredstev. Odbor skupaj s člani društva skuša pridobivati donatorska sredstva, pripravili smo dobrodelno avtopralnico, ki je bila dobro obiskana, v prihodnosti pripravljamo še nekaj dogodkov. Za samo vozilo smo preko javnega razpisa naročili podvozje Iveco EuroCargo 4 x 4, ki je 8. 12. tudi prispelo v Dolič. Sedaj podvozje vozila čaka na izdelavo gasilske nadgradnje, ki je vrednostno dvakratni strošek podvozja, nabaviti pa moramo tudi nekaj dodatne opreme, ki jo za tako vozilo določa Gasilska zveza Slovenije. Vse to dviguje ceno celotnega projekta, vendar smo člani in članice še vedno optimistični, da nam bo uspelo zbrati sredstva do konca marca naslednje leto, ko naj bi bilo vozilo končano in bo pripeljalo v Dolič. To bo 1. novo gasilsko vozilo s cisterno v zgodovini društva in to daje investiciji še poseben pomen. V preteklem mesecu smo prošnje po pomoči poslali društvom, podjetjem in obrtnikom v občini. Nekateri so nam že priskočili na pomoč z donatorskimi sredstvi, za ostale še vedno upamo, da se bodo odločili, saj gasilci, takrat ko je to pomembno, ne gledamo na krajevne

meje in če je to potrebno, posredujemo skupaj na celotnem območju občine Mislinja. Vsi skupaj si želimo, da bi vozilo v naslednjem letu v Dolič prispelo in tako prispevalo h kvalitetnejšemu ter hitrejšemu posredovanju, seveda pa tudi, da bi lahko v roku poravnali vse obveznosti do dobaviteljev. Na koncu bi se želel še enkrat zahvaliti vsem, ki so nam že pomagali pri projektu, seveda pa vse tiste, ki morda še oklevate z odločitvijo glede pomoči, prosim, da nam pomagate. Denar bo zagotovo porabljen namensko za nabavo vozila in opreme, s skupnim ciljem večje požarne varnosti v občini Mislinja.

Aleš Rakovnik

športni utrip

Odlična bera mislinjskih skakalcev v letu 2016

V torek, 15. 11., ki bo 2 mislinjskima športnikoma ostal v lepem, prepričan sem, tudi v trajnem spominu, so v Tržiču športniki nordijskih disciplin prejemali zasluženo plačilo za športne dosežke v l. 2016. Resnici na ljubo je treba priznati, da skoraj ni bilo sezone, v kateri ne bi naši skakalci osvajali medalj, pokalov, priznanj na posamičnih tekmah, pa tudi prestižnih lovorik za končne skupne uvrstitve v različnih zvrsteh tekmovanja (državna prvenstva, pokalna in regijska tekmovanja). V 50 letih delovanja (v l. 2015 ga je obiskal abraham), je klub dosegel izjemne dosežke v izgradnji skakalne infrastrukture, v organiziranju odmevnih mednarodnih in domačih tekmovanj ter v »ustvarjanju« državnih, pokalnih in regijskih prvakov. Nič drugače ni bilo v l. 2016. Treniranje pod strokovnim vodstvom domačih trenerjev (Gorazd Robnik, Klemen Zajc) je prineslo številne odlične uvrstitve mislinjskih skakalcev na domačih in drugih skakalnicah, in to od najmlajše do mladinske kategorije.

S svojimi dosežki pa so v l. 2016 izstopali 3 skakalci, od

katerih sta 2 posegla po najvišjih mestih v smučarskih skokih.

V kategoriji dečki do 14 let je imel SSK v ognju 2 odlična tekmovalca, Žaka Lubeja in Urha Rošarja. Urh Rošar je blestel tako v tekmovanju za naslov državnega in pokalnega prvaka. Na državnem prvenstvu, ki je potekalo v Kranju (1. 10.), je osvojil bronasto odličje, v pokalnem tekmovanju pa so mu odlične posamične uvrstitve prinesle skupno 3. mesto, za kar je v Tržiču prejel pokal Cockta. V tem tekmovanju je Žak Lubej osvojil 5. mesto.

V kategoriji mladinci do 20 let se je trenerju za vložen napor z odličnimi uvrstitvami oddolžil Blaž Pavlič. Na državnem prvenstvu (2. 3. 2916) v Planici je na skakalnici velikosti HS-104 M med 54 sodelujočimi skakalci dosegel odlično 4. mesto, še uspešnejši pa je bil v pokalnem tekmovanju. Dobre uvrstitve med najboljših 5 skakalcev, še posebej izstopata osvojeni 2. mesti v Mislinji (pokal mu je podelil župan Borovnik) in v Kranju, so na koncu zadoščale za skupno 3. mesto in osvojeni pokal Cockta. Blaž je v l. 2016 nastopal in osvajal točke tudi na mednarodnih tekmah (kot reprezentant Slovenije).

Kmalu se pričenja tekmovanje v smučarskih skokih in nordijski kombinaciji – zima 2016/17, na katera se bodo mislinjski skakalci

vozili, saj pičla sredstva ne dopuščajo zasneževanja domačih skakalnic. Smučarski skoki, šport s 50-letno tradicijo in prepoznavnimi uspehi, so edina športna panoga v Mislinji, ki tekmuje na državnem nivoju in mora sama skrbeti za vzdrževanje in pripravo objektov, tako za zimsko kot tudi letno tekmovanje. Iz teh razlogov SSK Mislinja v letošnjem letu tudi ni kandidiral za organizacijo tekmovanj na večjih skakalnicah, ki bodo po vsej verjetnosti ostale

nezasnežene, je pa prijavil in pridobil organizacijo državnega prvenstva v skokih za cicibane in cicibanke do 9 let. To tekmovanje bo potekalo na skakalnici K-13 M v soboto, 12. 2. 2017. Deklicam in dečkom te starosti se ponuja priložnost, da se z vključitvijo v klub in pričetkom treniranja udeležijo državnega prvenstva na domači skakalnici. Vabljeni!

Dobitnikom priznanj za dosežke v minuli sezoni iskrene čestitke, v prihajajoči pa veliko dolgih, lepih skokov in poletov ter dobrih uvrstitev.

Viktor Robnik
predsednik SSK Mislinja

športni utrip

Mislinjčana sta se od mislinjskih skakalnic poslovila z zmago in s 4. mestom

Smučarsko skakalni klub Mislinja je, tako je zapisal tehnični delegat, odlično pripravil in izvedel še zadnjo od 4 dodeljenih tekem v poletni sezoni 2016. V soboto, 17. 9., so se na skakalnici K-65M pomerili dečki 14 in 15 let ter dekleta starosti 15 let, na kolesarski poti pa so, po končanem tekmovanju v skokih, moči preizkušali še nordijski kombinatorci. Res pestremu in zanimivemu dogajanju na skakalni in tekaški tekmi ni mogel do živega niti dež, ki je na trenutke neusmiljeno močil skakalce in skakalke. Uradni napovedovalec na tekmi Marijan Križaj, ki že vrsto let opravlja to funkcijo, je tudi v dežju videl nekaj dobrega, saj ni bilo potrebno močiti vedno »žejne« plastike. Sobotne tekme za pokal Cockta v Mislinji v kategorijah dečki in deklice se je udeležilo 65 tekmovalcev, kar 35 pa se jih je kasneje podalo tudi na tekališče. Odličnemu zaključku poletnih tekmovanj na domačih skakalnicah, odslej bodo domači skakalci in skakalke tekmovali le še na drugih tekmovališčih po državi, sta svoje prispevala skakalca SSK Mislinja, ki sta v kategoriji dečki do 14 let osvojila 1. in 4. mesto. Resnična junaka sta bila Urh Rošar, ki je s skokoma 60 in 61,5 m postal pokalni zmagovalec, ter Žak Lubej z osvojenim 4. mestom. Tudi njegova skoka sta bila odlična, saj sta merila 60 in 60,5

m. Čestitkam, ki so deževale od vsepovsod in jim ni bilo videti konca, se je pridružil tudi predsednik SSK Mislinja Viktor Robnik. Posredno je zmagovalcem čestital tudi župan Bojan Borovnik, ki so mu delovne obveznosti znova preprečile druženje s skakalci in skakalkami. Zasluge za odlične rezultate v vseh kategorijah, v katerih tekmujejo mislinjski skakalci in skakalke, gre pripisati prvemu trenerju v klubu Gorazdu Robniku in Klemnu Zajcu, ki se odlično razume z najmlajšimi. Zahvala gre tudi Občini Mislinja za doslej nudeno podporo, ki pa je je vse premalo, kar razkrivajo podatki v nadaljevanju.

Rezultati sobotne tekme:

Dečki do 14 let
1. Urh Rošar, SSK Mislinja
2. Tai Ekart, SSK Mengeš
3. Taras Tratnik, SK Zagorje
4. Žak Lubej, SSK Mislinja

Dečki do 15 let
1. Marcel Rep, SSD Sto Žirovnica
2. Marcel Stržinar, SSK Alpina Žiri
3. Jure Močnik, SSK Mengeš

Deklice do 15 let
1. Jerneja Repinc, NSK Tržič
2. Silva Verbič, SK Triglav
3. Pia Mazi, SSK Ilirija Lj

NK – Dečki do 15 let
1. Matic Hladnik NSK Tržič
2. Sandi Ačko, SSK Šmartno na Pohorju
3. Nace Erjavec, SSK Alpina Žiri

Na doslej izvedenih tekmovanjih, veliko jih še čaka, so skakalci SSK Mislinja dosegli naslednje uvrstitve:

- Blaž Pavlič – Pokal Cockta v kategoriji mladinci do 20 let, 2. in 4. mesto v Mislinji,
- Jošt Luka Pavlič – Pokal Cockta v kategoriji cicibani do 9 let, 4. mesto v Mislinji,
- Urh Rošar – Pokal Cockta v kategoriji dečki do 14 let, 1. mesto v Mislinji,
- Žak Lubej – Pokal Cockta v kategoriji dečki do 14 let, 4. mesto v Mislinji,
- Janja Planinšec – Regijska tekma v kategoriji deklice do 13 let, 5. mesto – Kisovec,
- Tevž Planinšec – Regijska tekma v kategoriji dečki do 10 let, 7. mesto Kisovec,
- Tjaž Klinc – Regijska tekma v kategoriji dečki do 10 let, 8. mesto.

Noben drugi šport v občini Mislinja se ne more pohvaliti s tolikšnim številom tekmovalcev iz Slovenije, ki so se preizkusili na različnih skakalnih napravah v smučarsko skakalnem centru Mislinja, kot to velja za smučarske skoke. V kategorijah od članov, članic, pa do cicibanov in cicibank je na 4 tekmah v Mislinji gostovalo 289 tekmovalcev. Število tekmovalcev pokaže pravo veljavo športa.

Če so zgoraj navedeni podatki spodbudni za nadaljnji razvoj smučarskih skokov v Mislinji, pa so stroški organizacije tovrstnih tekmovanj tisti, ki bodo klub prisilili, da v prihodnje (še posebej zimska perioda) ne kandidira za organizacijo tekem. Za 4 tekme, ki poleg športa promovirajo tudi lokalno skupnost, je SSK Mislinja odštel 2.250,22 €, ki pa nimajo pokritja v klubskem proračunu. Škoda, če v Mislinji v zimski sezoni 2016/17 ne bo tekmovanj.

Še zadnja novica: Blaž Pavlič je na pokalni tekmi 20. 9. v kategoriji mladinci do 20 let na kranjski skakalnici osvojil odlično 5. mesto.

Viktor Robnik
predsednik SSK Mislinja

Bodička

Vrsto let je v središču Šentlenarta ob glavni cesti, ki vodi proti Slovenj Gradcu, deloval zelenjadar. Svojo dejavnost je opravljal v skromni uti. Ta dokaj neugledna stavba niti ni toliko motila, ker so na zunanjih policah naš pogled zaposlovale pisane barve in oblike raznovrstnega sadja in zelenjave. Vendar že drugo leto uta ostaja prazna in nič ne kaže, da se bo zelenjadar vrnil. Zato bi bilo smiselno čimprej razčistiti glede njene funkcije v prihodnje. Prav gotovo kazi veduto tega dela Mislinje.

športni utrip

Evropsko prvenstvo Krakow 2016

Erika Kacjan na zmagovalnih stopnicah

V poljskem mestu Krakow je bilo od 14. do 16. 10. EP Fudokan zveze. Svetovna Fudokan zveza je tekmovanje korektno organizirala in izvedla, udeležila pa se ga je tudi reprezentanca Fudokan zveze Slovenije. Med 7-člansko ekipo sta bila tudi 2 člana Karate kluba Mislinja. Luka Krenker in Erika Kacjan sta se na osnovi predtekmovanj uvrstila v reprezentančno ekipo. Oba sta v Krakowu na debitantski tekmi osvojila bronasti medalji. Luka v ekipnem jiyu ippon kumiteju (pol prosta dogovorjena borba), Erika pa v kihon ippon kumiteju (enokoračna dogovorjena borba). Oba, Luka in Erika, sta nastopala še v 2 disciplinah, vendar tam nista prišla med nosilce odličij. Uspeh naših 2 članov je bil tudi povod za obisk pri županu občine Mislinja. V sproščenem klepetu smo mu predstavili celotno tekmovalno skupino našega kluba in karate ter njegove discipline. Ob tej priložnosti je župan nagradil Luka in Eriko s priznanjema, ki jima bosta dala dodaten zagon pri treningu.

Hvala županu za nagrado in čas, ki nam ga je namenil, tekmovalcem KK Mislinja pa za vse uspehe, ki nam jih prinašajo s tekmovanj.

Drago Felle

športni utrip

Seminar Bilje pri Novi Gorici

V soboto, 5. 11., in v nedeljo, 6. 11., smo se člani Karate kluba Mislinja udeležili seminarja Fudokan zveze Slovenije v Biljah pri Novi Gorici, ki ga je vodil vrhunski mojster karateja dr. Ilija Jorga. Dr. Jorga je bil v Sloveniji po dolgem času in zamuditi seminar, ki ga vodi takšna legenda karateja, bi bilo zares škoda. Učiti se od človeka, kot je dr. Jorga, je lahko vsem v čast. Zveza se je potrudila in zelo dobro organizirala seminar, le udeležba bi lahko bila malo večja.

KK Mislinja je izkoristil ta seminar še za en dogodek, ki bo ostal v večnem spominu vsaj dvema. Matevž Felle je pred komisijo, ki je bila zares »atomska«, opravil izpit za nivo znanja 1. DAN. Komisija v zasedbi dr. Ilija Jorga (predsednik Fudokan zveze), Aleksandar Simić (generalni sekretar Fudokan zveze) in Igor Gajić (vrhovni sodnik Fudokan zveze) je bila z Matevževim znanjem dovolj zadovoljna in mu je podelila diplomo in certifikat za opravljeni izpit. Izpit bo torej ostal v večen spomin Matevžu in njegovemu trenerju (očetu) Dragu, ki je preživljal napete trenutke ob izpitu pred dvorano.

Čestitamo Matevžu za uspeh in klubu za novega mojstra karateja.

Drago Felle

športni utrip

Zadovoljni z aktivnostmi v letu 2016

Da smučarski klub Smuk Mislinja v celoti deluje uspešno, smo se lahko prepričali ob analizi izvedbe zastavljenih ciljev ob koncu leta.

Upravni odbor društva je na zadnji seji pregledal opravljeno delo na osnovi plana in z veseljem potrdil, da so vse zastavljene naloge uspešno realizirane. Tako je bil že v začetku leta uspešno izveden tečaj smučanja za šolsko in predšolsko mladino, ki se ga je udeležilo kar 18 tečajnikov. V aprilu se je 8 naših članov pridružilo splošni čistilni akciji občine Mislinja. Krona vsega je bila organizacija že tradicionalnega, letos 35. gozdnega teka in 14. memorialnega teka za pokal Jožeta Tisnikarja v juniju.

Od avgusta do oktobra so člani opravili veliko dela pri čiščenju

in pripravi smučišča za novo smučarsko sezono in obnovi vlečnice v celoti. Konec oktobra je klub uspešno organiziral tudi rekreativno kolesarjenje po kolesarski stezi Mislinja–Slovenj Gradec–Mislinja z zadovoljivo udeležbo kolesarjev. V tem mesecu so se nekateri člani društva poklonili spominu na žal že pokojnega župana občine Mislinja Franca Šilaka in mu na njegovem grobu na Kozjaku prižgali svečko. V decembru pa klub načrtuje božično-novoletni tečaj smučanja, v kolikor bodo vremenske razmere to dopuščale.

Za uspešno izveden načrtovani program so vsekakor zaslužni vsi člani kluba z aktivnim upravnim odborom in delovnim predsednikom društva. Seveda vse to ne bi bilo mogoče, če posluha za klub ne bi imeli Občina Mislinja in zvesti stalni sponzorji, za kar so jim člani kluba izjemno hvaležni.

Tudi za prihajajoče l. 2017 ima SK Smuk Mislinja pripravljen zahteven program dela, ki ga bodo člani s pravim in resnim pristopom zagotovo tudi uresničili.

Jože Potočnik

čestitamo

Saj ni res, a 90 let je tu!

Ko jih človek dopolni 90, se mu nabere let vseh vrst. Težkih in polnih skrbi, let, ki se zdijo, da so se vlekla kot desetletja. In let, ki so bila mirnejša in lepša; let, ki so minila, da človek še sam ne ve,

kdaj. A ko potegnemo črto, je rezultat dober in predvsem številčen: 5 otrok, 10 vnukov, 20 pravnukov in 1 prapravnukinja.

To je bila tudi razširjena družina na praznovanju 90 let Marije Rošer - Kolandrove bice. Tej skupini sta se pridružili še živeči sestri Cilka in Kristina s Sandijem. Praznovanju pa sta se pridružila tudi župan Bojan Borovnik in nečakinja Silva Sovič.

Izrečenih je bilo mnogo dobrih želja in vse naj jo spremljajo še naprej.

Melita Rošer

Božični čas

Prišel je čas pričakovanja,
čas veselja sredi zime,
ko iščemo toplo ognjišče
in pišemo rime.
Prišel je čas trdnih sklepov,
prijaznih besed, odpuščanja,
ko stopi se v srcu led,
pride čas dajanja in jemanja.

Prišel je čas opojnega vonja dobrot,
čas topline srca,
ko po potici in ljubezni zadiši;
naj je bo dovolj za vse ljudi.
Radodarno odprimo vrata,
prišel je mehak, sočuten čas;
ovit v tančico dobrote in ljubezni;
božični čas prišel je zdaj med nas.

Prišel je čas spominov,
prijetnih klepetov,
čas tihe vdanosti in želja,
da na svetu ne bilo bi gorja.
Prišel je čas izkazovanj in dajanja ljubezni,
čas objemov, poljubov,
stiskov rok in voščil iz srca;
za zdravje, veselje, vso srečo sveta.

Iva Zaveršnik - Kalteneker

čestitamo

Železna poroka zakoncev Oder

Kdo sta železna nevesta in ženin, poročena 70 let?

Prav je, da ju izpostavimo, saj je Pavel Oder najstarejši občan Občine Mislinja, Vida pa med najstarejšimi ženskami.

Oba sta se rodila na Tolstem Vrhu pri Mislinji, kjer živita še danes. Pavel se je rodil l. 1920 na kmetiji Lekšun kot najmlajši izmed 8 otrok mami Rozaliji in očetu Francu Odru. Vida pa kasneje, l. 1927 na kmetiji Lemež kot najstarejša od 7 otrok mami Neži in očetu Leopoldu Črepu.

Pavel je osnovno šolo obiskoval v Šentilju, Vida pa v Šentflorjanu, saj sta njuna domova spadala pod različni fari. Že kot otroka sta pomagala pri kmečkih opravilih doma in pri sosedih. Ker denarja ni bilo veliko, je Vida poleti nabirala in prodajala borovnice ter zelišča, da si je zaslužila za kakšno oblačilo. Pogosto je v času sezone delala pri večjih kmetih v Doliču, kjer sta se Vida in Pavel tudi spoznala. Vida se še danes spominja trenutka, ko je pri žetvi Pavel le njej nabrusil srp.

Naslednje leto je sledila poroka. K civilni poroki sta se s kočijo odpeljala v Slovenske Konjice, cerkveni obred pa je potekal v šentflorjanski cerkvi. Nevesta je imela oblečeno srednje dolgo obleko iz debelejše svile, ki je bila »nebo plave« barve. Sešila ji jo je lokalna šivilja. Družica ji je naredila šopek iz svežih rož. Na glavi je imela venček, ki ji ga je spletla krstna botra. Ženin je bil oblečen v svetlo modro, črtasto obleko, nosil je klobuk in kravato. Čevlje, narejene pri lokalnem čevljarju, sta imela črne. Poročno slavje je trajalo celo noč v gostilni pri Jastrobniku v Šentflorjanu. Svatje so bili camar, družica, sorodniki in prijatelji. Posebnost poroke je bil fotograf, ki svojega dela ni opravil tako, kot bi moral, saj v ta namen ni izdelal niti ene fotografije.

Sprva sta živela na manjšem posestvu na Globoškem v Pajenkovi bajti, ki sta ga vzela v najem. Posestvo je bilo strmo in težavno, zato sta ga obdelovala z velikimi mukami. Vida je skrbela za družino, vrt, živali, Pavel pa je poleg kmetovanja delal še na žagi v Mislinji. Tam je bil zaposlen do upokojitve. Rodile so se jima 3 hčerke, Rozika, Jožica in Silva. Okoli l. 1960 se je družina Oder preselila na Lekšunovo kmetijo, ki jo je bilo potrebno v celoti obnoviti in postaviti na noge.

Kmetija ima čudovit razgled na okoliške hribe in Mislinjsko dolino, kar lahko potrdijo mimoidoči. Je višinska kmetija, vendar tu uspevajo tudi koruza, paradižnik in vinska trta, česar si Pavel ni mogel misliti niti v sanjah. Najbolj vesel je bil asfaltirane dovozne ceste, po kateri je še nekaj let nazaj vozil blago z voli, kasneje s traktorjem. Še posebej sta se razveselila dne, ko je Slovenija postala samostojna država, saj sta živela v različnih državah in režimih.

Pavel, ki najraje čas preživi na lesenem gugalniku, je vedno vesel obiska, kar priča njegov iskren nasmeh. Za Vido pa lahko rečemo, da je odlična gostiteljica ne samo svojemu možu, ampak tudi drugim, saj je njen čaj najboljši na tem svetu.

V soboto, 6. 8., sta v domačih hiši v krogu svojih 3 hčera, 9 vnukov in 6 pravnukov obhajala 70 let skupnega življenja. Železno poroko sta blagoslovila šentiljski župnik in dekan g. Tine Tajnik in šenflorjanski župnik g. Mirko Horvat. Preživeli smo lep, nepozaben dan.

Vida in Pavel, hvala za vse, kar sta dobrega storila za naš rod. Naj vajina skupnost še dolgo živi!

Mateja Pušnik, vnukinja

čestitamo

Zlata poroka zakoncev Zupanc

Prav tako kakor pred 50 leti, sta zadnjo soboto v oktobru poročne obljube obnovila Cvetka in Franc Zupanc iz Završ. Župnijska cerkev sv. Vida nad Valdekom, kjer je cerkveni obred s sveto mašo opravil župnik Mirko Horvat, je bila tokrat, za razliko od močnega dežja tedaj, obsijana s prečudovitim jesenskim soncem. V gostilni Repolusk, kjer so se nato zbrali številni sorodniki in sosedje, jima je čestital še župan Bojan Borovnik in opravil krajši obred. Nato pa sta se v melodijah poročnega valčka urno zavrtela. Vsi jima želimo še mnogo zdravja in veselja ter srečnih let v krogu svojih najdražjih.

Jože Tasič

čestitamo

Zlata poroka zakoncev Špegel

Zakonca Olga in Štefan Špegel sta 26. 11. praznovala zlato poroko. Obred je potekal v farni c. sv. Jošta na Paškem Kozjaku.

Štefan se je rodil l. 1944 v kmečki družini z 11 otroki (8 bratov in 3 sestre). Olga se je rodila l. 1944 prav tako v kmečki družini z 2 bratoma in mlajšo sestro, ki je kmalu po porodu umrla.

Skupna pot zakoncev se je pričela med šolskimi klopmi OŠ na Kozjaku. Po zaključku šole so bila njuna srečanja krajša. Srečevala sta se vsako nedeljo pri sv. mašah, kjer sta spregovorila nekaj besed in odšla vsak svojo pot. Njune poti so se nato ločile, ko je Štefan odšel k vojakom. Minilo je leto in pol, ko sta se prvič po dolgem času zopet srečala pri sv. maši. Razdalja in čas sta naredila svoje, da je med njunim ponovnim srečanjem vzplamtela ljubezen. 1. 11.

1966 sta se odločila za skupno pot in se nato 29. 11. 1966 tudi poročila. V zakonu so se jima rodili 4 otroci: Branko, Štefka, Miran in Rado. Življenje ju je naučilo delavnosti in skromnosti, ki sta ju prenesla na svoje otroke. Medsebojno razumevanje, spoštovanje in zdravje so pripomogli, da sta Olga in Štefan dočakala 50 let skupnega zakonskega življenja.

Nadica Črep

čestitamo

Zlata poroka zakoncev Kraker

V soboto, 22. 10., sta Martin in Ida Kraker iz Gornjega Doliča praznovala zlato poroko. V c. sv. Florjana v Doliču sta ponovila poročno zaobljubo izpred 50 let. Najprej pred mislinjskim županom, nato še pred župnikom iz Doliča. Na isti datum pred 50 leti sta se poročila v Breznu. Martin je odraščal v Radljah, Ida v Podvelki. Kmalu sta povila prvorojenko Heleno, nekaj let kasneje še Danico. Zakon je bil vseskozi trden in poln zaupanja. Imata 3 vnuke, 1 vnukinjo ter 2 pravnukinji.

Na praznovanju se jima je pridružilo sorodstvo in številni prijatelji, ki so jima iz srca čestitali ter zaželeli še na mnoga skupna leta. Ob zvokih ansambla in dobri družbi je praznovanje trajalo pozno v noč.

Še na mnoga skupna leta, medsebojnega razumevanja in trdnega zdravja, vama želimo vsi, ki vaju imamo radi.

Danica Stropnik

čestitamo

Alen Šošter olimpijski prvak

Alen Šošter je v letošnjem letu dosegel izjemne dosežke na področju športa, saj je v Firencah na 1. olimpijadi za ljudi z Dawnovim sindromom dosegel 1 zlato in 2 srebrni medalji.

Čestitamo novorojencem in njihovim staršem!

Novorojenci 2016

Hana Likar
Ajda Knez
Maj Borovnik
Tilen Balažic
Tara Šlogar
Maksim Gros
Bine Urbančič
Miha Uršej
Klara Kurmanšek
Sara Tretjak
Karin Jakopič
Manca Venko

Župan, občinska uprava Mislinja, uredniški odbor NO

Občina Mislinja

Silvestrovanje

Skupaj bomo silvestrovali v soboto, 31. 12. 2016, od 22. ure dalje v veliki dvorani PC Lopan v Mislinji.

Za gostinsko ponudbo bo poskrbel bar Kocka iz Mislinje, za veselo razpoloženje pa ansambel Valovi.

Vabljeni!

Človeka osrečuje, kar podari.
Vabljeni tudi vi!

Res na skrajnem robu, a vseeno zraven.
Posodobljena cesta za lažji vsakdan.

Čakamo neurje? Neodgovorno polnjenje
vodotokov se nadaljuje.

Za enega kruh, za drugega zabava,
a povzročanje škode prvemu.

Če je v dolini megla, gremo višje.

Še otroci se zavedajo nevarnosti na cesti. In
povedo – preko slik.

Nekdaj dobra, potem slaba in sedaj zopet dobra
gospodinja!

V prazničnih dneh je lepo srečati znance,
prijatelje. Razlog? Samo, da je!

Prireditvenik
december 2016–marec 2017

December

23. december	*Velika dvorana Lopan*
18.00	**tradicionalni božični koncert ŽPZ Mislinja z gosti: MOPZ KUD Dobrna in Ženska vokalna skupina Jua Središče ob Dravi**
26. december	Velika dvorana Lopan
15.00	**božično-novoletno praznovanje za predšolske otroke**
26. december	*Velika dvorana Lopan*
19.30	**Kam le čas beži? Novoletni koncert Babnikove godbe ob 110. obletnici godbe z gostom ansamblom Štirje kovači**

Januar

1. januar	**pohod na Uršljo goro** (1696 m)
7. januar	**nočni pohod v Dražgoše**
14. januar	**pohod na Osankarico**
15. januar	**pohod Zdravju naproti – Gora Oljka** (733 m)
20. januar	*Dvorana Lopan*
16.–18.00	**Kako si z zelišči krepimo telo in kako pripravimo domačo lekarno?** predavanje Fanike Jeromel prijave: 051 611 141 ali matjaz.jez@gmail.com
21. januar	*Velika dvorana Lopan*
19.00	**Ranko Babič (Ibro iz Ene žlahtne štorije): Moška copata** Predprodaja vstopnic: www.mojekarte.si, vsa prodajna mesta mojekarte, Petrol Mislinja, www.1ka.si ali na 030 922 282
28. januar	*Mislinjski graben*
od 10.00 dalje	**sankanje v Mislinjskem grabnu**

Februar

8. februar	**tradicionalni pohod na Črni vrh v spomin dr. Stanka Stoporka**
8. februar	**odprtje VI. Tisnikarjeve likovne kolonije na Kopah**
10. februar	*Dvorana Lopan*
16.–18.00	**Kako si z zelišči krepimo telo in kako pripravimo domačo lekarno?** predavanje Fanike Jeromel prijave: 051 611 141 ali matjaz.jez@gmail.com
11. februar	*Velika dvorana Lopan*
18.00	**Zgodba o živalskem vrtu, Edward Albee** režija: Aleksander Ćaminski, igrata: Jerry – Miha Pačnik, Peter – Borut Šmon
12. februar	*Velika dvorana Lopan*
17.00	**Kult-urca** proslava ob kulturnem prazniku
15. februar	**29. zimski Matjažev pohod na Peco**
24. februar	*Dvorana Lopan*
16.–18.00	**delavnica o domači kozmetiki in čistilih** vodi Fanika Jeromel prijave: 051 611 141 ali matjaz.jez@gmail.com
25. februar	*pred TPC Lopan*
14.00	**pustni karneval**
25. februar	**po Šisernikovi poti iz Dravograda do Kremžarice**
28. februar	*Graška Gora*
15.00	**pokop pusta s srečanjem treh občin**

Marec

4. marec	**Jurčičev pohod**
7. marec	**Paka, Graška Gora, Mislinja** – skupaj z DU Mislinja
18. marec	**Arničev pohod na Raduho**

V primeru nepopolnih oz. spremenjenih podatkov prireditev bodo le-te sprotno podane na spletni strani Občine Mislinja. Podatke prireditev za naslednjo številko zbiramo ***do 25. februarja 2017*** *na e-naslov* ***nasaobcina@mislinja.si****.*

Mislinjski skakalec Urh Rošar, zmagovalec pokalne tekme Cocktа v Mislinji.